

IREALITĂȚEA

(SAU LUCRURILE AȘA CUM LE VEDEM CU OCHII)

ILUSTRATĂ

Abonamente: Pe un an 300 lei; pe jumătate an 160 lei;
pe trei luni 85 lei.

Director: J. B. Sima.
Apare totdeauna Duminică

Redacția și Administrația:
Cluj, Str. Regina Maria 88.

Tablouri celebre despre Nașterea Mântuitorului

Din zina în care biserica, după distrugerea artei antice, pe care o amia arta păgână, a îngăduit ca un pictor, un giuvaergiu, un miniaturist să încerce să infățișeze pe Dumnezeu Tatăl, sau pe sfinți pe Maria pe îngeri sau pe Isus, biserica a îngăduit de fapt învierea artei păgâne, pe care crezuse că a distrus-o, că a îngropat-o sub piatra mormântului sau sub cenușa bibliotecilor antice incendiate. În mod fatal, după adaptările ideale ale lui Dumnezeu tatăl, ale lui Isus și ale Fecioarei, ale sfinților și ale sfin-

telor, artistul și-a dat seama de stângăcia, de absurditatea acestor forme înșepnite și și-a transformat ignoranța de până atunci în învățură: a voit chipuri adevărate, mâini adevărate, trupuri adevărate. Când a îndrănit să picteze goliciunea copilăriașă a copilului Isus, apoi picioarele goale ale Fecioarei, să perfecționeze mâinile Mariei și să la facă blânde, vii, arta nu mai era creștină, antichitatea se răzbuna.

Creștinismul el însuși, prin actele sale, prin scrierile înțelepților săi, a proclamat că arta era de esență

anticeștină, și printr-o anomalie impusă de fapte pe care nu le-a putut împiedeca, el însuși a pregătit Renașterea, lăsând pe artiștii săi naivi și mistici să restaureze și să reînceapă cultul icoanelor. În realitate renașterea nu începe în secolul al XVI-lea, ea se pregătește de vreme îndelungată, în tot timpul Evului Mediu ea începe deodată cu zugrăvelile Bizanțului și chiar cu desenele copilărești și obscure din catacombe.

Reproducem o serie de tablouri religioase din acea epocă a artei.

NAȘTEREA LUI CHRIST DE MARTIN SCHÖNGAUER

Martin Schöngauer născut la Ansbourg sau la Ulm, între anii 1440-1445 e unul dintre cei mai de seamă reprezentanți ai maștrilor din Cologna. Pictor și gravor, a trăit multă vreme în Colmar și este cunoscut sub numele de „maestrul din Colmar.” Tabloul pe care-l reproducem infățișează nașterea Mântuitorului în decornul unui șopron, cu acoperșământ de colibă, printre stâlpii cărnia se vede un peisajiu de coline și de apă. Personajile sunt o fecioară liniștită care se roagă, un Iosif cu chipul și atitudinea de profet, păstori zugrăviți cu un realism admirabil. mai emoționați și mai nsufleți decât însuși Iosif și Maria, la vederea copilului foarte mic, foarte strâns, un adevărat non născut. Nu trebuie să lăsăm neobservat un bon și un asin meditativi, cari dovedesc că Schöngauer a fost un maestrul al vieții și al expresivității.

MARIA ȘI COPILUL DE QUENTIN MATSYS

Când Quentin Matsys (1466-1530), un fierar, care a devenit pictor, un mare artist flamand al Renașterii, a creat un tablou odată cu manifestarea puterii sale de invenție, știa să umanizeze expresiunile figurii, să mlădieze mișcările și atitudinile trupului, fără să afecteze și prin aceasta să însemne pentru școala din care face parte, un înaintaș. Fecioara și copilul, tabloul care se găsește în muzeul din Berlin, infățișează o Marie care-și exprimă maternitatea, cu o noblete gravă, eleganță pură, gesturi discrete și blânde, atât de iubitoare, încât opera este impecabilă

MARIA ȘI COPILUL ISUS DE ANDREA DEL VERROCHIO

Andrea del Verrochio (1436-1488) era în același timp giuvaergiu, silvitor, turnător, sculptor, și pictor. În Maria și copilul Isus se poate observa efortul și știința sa, minuțiozitatea cu care exprimă fiecare detaliu al vălurilor, broderiei, aureolei precum și al chipurilor. Figurile sale sunt modelate cu frăgezime

REALITATEA
FOAIE SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ
REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
 Cluj—str. Regina Maria Nr. 36—Cluj
 Telefon 4-46

 La București: Călea Victoriei 39.
 Telefon 63—92

PREȚUL ABONAMENTULUI:

 Pe un an întreg Lei 300
 Pe o jumătate de an „ 160
 Pe trei luni „ 85

PENTRU STRĂINĂTATE

 Pentru America \$3
 Jugoslavia și Cehoslovacia Lei 400

Editor și Director: J. B. Sima

Secretar de redacție: N. Constantin

Cenzurat

DUMINECĂ, 25 DECEMBRIE 1927

Tălcul jucărilor

 Ce ne-aduce Moș-Crăciun?
 Tot ce e frumos și bun...

Am văzut în vitrina librăriei, anul acesta, jucării costisitoare și complicate. În miniatură ele reprezintă ritmul epocii noastre, dominată de mașinism. Păpușa, umplută cu tărățe, stupidul Vasilache și calul cu roțile, au cedat locul figurinei de ceară, plăsmuită cu grații de „garconne”, grotescului Charlot și chiar aeroplanului.

Ochiul nostru se oprește surprins, în fața galantarului și,—desfătat altădată când avea mai mult din albastrul cerului sub pupilă,—se scandalizează acum, când vede păpușa cu resort și cu ochi de sprințară pariziană. Suntem scandalizați și predispuși să deplângem copilăria contimporană, jignită în candoarea ei de progresul mecanic.

Și totuși, corespundeja dintre jucării și copil a fost și e perfectă, iar evoluția, pe care au urmat-o, a corespuns întotdeauna transformării sufleteste a copilului.

Oferim alor noștri, odraslelor fragile, de sărbători, jucării cari îi vor bucura, — și totuși noi nu știm că în ochii copilului, obiectul cumpărat, reprezintă mai mult decât prilejul unei satisfacții vizuale ori auditive. Pentru el jucăria este și trebuie să fie, reprezentarea în miniatură a vieții ce pulsează în juru-i.

Păpușa din petece și călți, sau din rozătură de ferestru, naivul Vasilache, cu ochii de mărgean, și calul pe roți, au fermecat într'adevăr copilăria noastră. Pe atunci viața urma un drum mai lent. Ochiului i-se oferiau culori mai puțin bătătoare la ochi.

De aunci e vreme lungă. Civilizația a străbătut o cale respectabilă. A călcat uneori și în străchini. A oferit și fructele ei bune și pe cele cu viermi. Dar a mers înainte. A mers, prinzându-ne și pe noi în angrenajul complicat, zvacnitor, transformându-ne radical.

Și'n miopia noastră, socotim despuiată de poezie, copilăria celor cari cresc astăzi, sub ochii noștri, în ritmul impetuos al mașinismului, copii pentru cari grația nu se mai reduce la păpușa din carpe și tărățe, umorul la bietul măscărici Vasilache și viteza la calul cu roțile.

Ion Pas

BULETIN SĂPTĂMÂNAL

ÎN momentul din urmă ne sosesc știri despre unele frământări din sânul partidului liberal, prea puțin pe placul d-lui Vintilă Brătianu.

Ast-fel ziarele aduc știrea despre unele neînțelegeri și nemulțumiri între câțiva miniștri.

E vorba în primul rând despre d. dr. Lupu, ministrul muncii. De curând a avut loc o întrunire a parlamentarilor lupiști, în care aceștia și-au exprimat indignarea față de liberali, rugând totodată pe d. Lupu să păsească mai energic pentru salvarea prestigiului lor.

Acesta este un prim început al desagregării majorității parlamentare, care începe să se producă.

În ce privește situația internă, nemulțumirile provin din cauza răului tratament, la care sunt supuși aderenții d-lui Lupu, de către liberali. Pretutindeni uși închise, pretutindeni refuzuri categorice.

Aceasta e cea mai grea lovitură pentru aderenții unui partid, doar la noi se urmărește — după cum se știe — politica banului, și nu aceea a interesului țării.

Altă nemulțumire a parlamentarilor țărăniști ar fi faptul, că d. Lupu nu și-a precizat atitudinea față de manifestațiile studențești din timpul din urmă.

Pentru împăcarea spiritelor din micul său partid, șeful țărănist a promis cele mai energice intervenții.

Ast-fel ca prim început a cerut d-lui Vintilă Brătianu, luarea măsurilor dictate de împrejurări, atât față de greutățile ce l'întâmpină partidul său cât și față de evenimentele în curs.

Se crede tot mai mult într'o eventuală sacrificare a d-lui Tăbărescu, ceea ce ar fi în nemijlocită legătură cu remanierea guvernului, atât de mult trâmbițată în cercurile politice.

Altă nemulțumire este aceea a d-lui Titulescu, care începe încă dela faimosul proces Manoiilescu, și se termină cu turburările studențești dela Orade. D. Titulescu se simte grav atins în prestigiu, față cu străinătatea, unde din cauza acestor evenimente regretabile și popularitatea d-sale înclină spre descreștere.

Unii politicieni cred că d. Brătianu este hotărât să amâne remanierea, sine die, căci e foarte posibil să-i fie fatală și d-sale, în calitate de șef de partid.

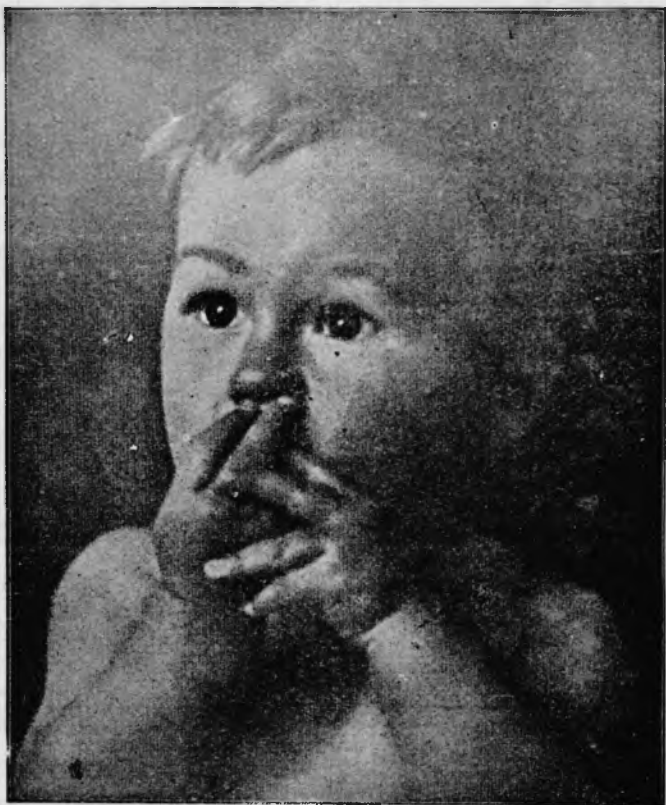
În orice caz sărbătorile Crăciunului, mari surprize nu ne aduc. Se pare că și politicienii sunt hotărâți să trăiască câteva zile de liniște sufletească, să-și pună lacăt gurilor injurioase, să-și astupe urechile, ca să poată începe dela început în anul viitor lupta „pentru prosperarea țării și a neamului”.

Anul ce vine cine știe ce surprize plăcute aduce unora și cine știe ce decepții altora? Noi vom vedea, vom cântări faptele tuturor, și ne vom spune cuvântul fără părtinire, ca și până acum.

DUPĂ cum anunță presa cotidiană, s'au descoperit grave nereguli în ce privește mânăuirea banului în diferite centre. Astfel, la direcția căilor ferate din Cluj, unde sunt câțiva arestați, la stația Galați, în Basarabia și încă în câteva orașe din alte provincii. E vorba de dispariția mai multor zeci de milioane, ceea ce de sigur știrbește mult buna rânduială în legătură cu căile ferate. Unii susțin că e vorba de a mușamaliza aceste fraude, grație legăturilor politice ce le au defraudatorii. Ne alăturăm și noi glasului țării, care cere anchetarea neregulelor și pedepsirea vinovaților după merit.

ÎN sfârșit se reduce impozitul... Ați mai auzit oameni buni o minune ca aceasta? Dar nu vă bucurați înainte. Nu e vorba de țara noastră. Fericită țară America! Numai acolo, pare-se, pot să se facă astfel de înlesniri cetățenilor. Camera reprezentanților a adoptat cu 360 contra 24 voturi proiectul de lege prevăzând reducerea impozitului cu 289 milioane dolari. Se mai vorbește încă de o nouă reducere... La noi nimănui nu-i trăznesc astfel de lucruri prin cap.

AFLĂM că Universitatea din Toulouse, a oferit d-lui Diamandy, ministrul nostru în Franța, în cadrul unei solemnități deosebite, titlul de doctor honoris causa.

În fața Pomului de Crăciun.

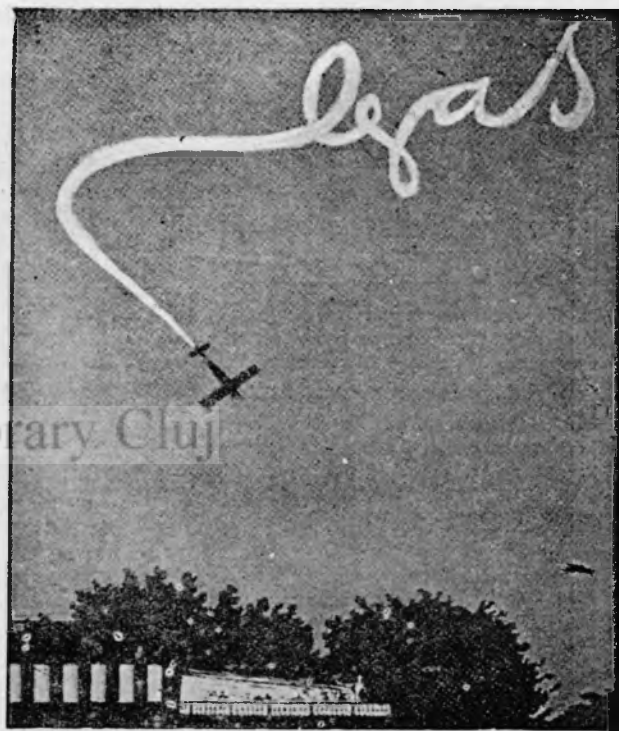

„Grupul Inpist e gata să dea o trântitură guvernului, amenințând cu plecarea.” — Ziarele.

Vintilă: Ahea că mai înving cu Leul, și mă(incolțește Lupul.“

Avioanele și gazele de război pot înlocui cu succes toate înarmările navale.

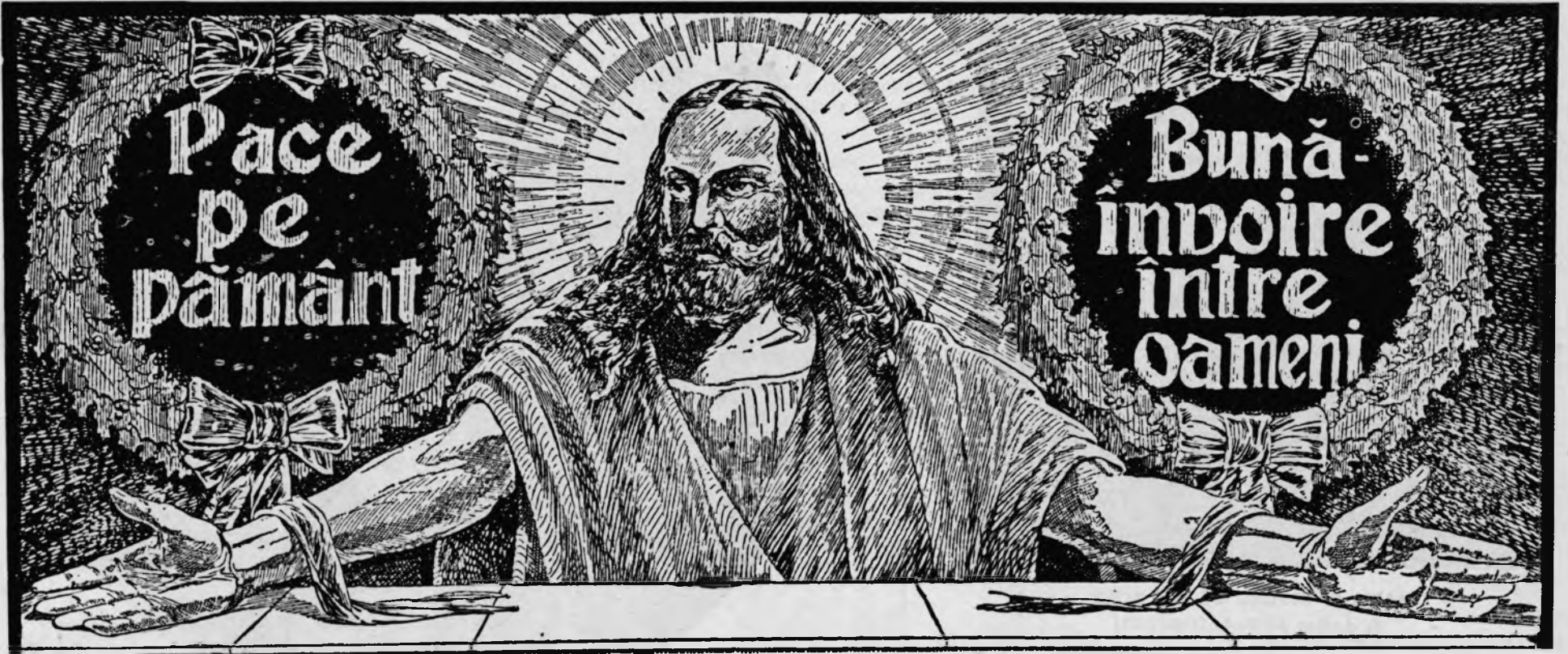
De ce nu s'ar face dezarmarea navală, atunci când mijloace atât de superioare pentru distrugere le pot înlocui.

Simplicissmus, München.

ZIUA DECISIVA
 În ziua de 24 Decembrie, Georgică serie nu răvaș pentru Moș-Crăciun.

CLOPOTELE DE CRĂCIUN

INTUNERIC adânc s'a lăsat pe Pământ, întuneric fără mângâiere, iarna rece ca ghița. Inimi împietrite în marea fără de sfârșit a EGOISMULUI a-tot-stăpânitor, în prăpastia adâncă a lipsei de CONSIDERAȚIE, în nemărginirea stăpânită de ură, de brutalitate, de mizerie, de lipsă și de moarte.

A APUS SOARELE BINEFĂCĂTOR, Soarele care luminează și încălzește. Zarea lumii este întunecată, și rece ca adâncul mormântului, în care zace toată lumea și speranța, toată bucuria și plăcerea, toată STRĂDUINȚA SPIRITULUI omenesc.

Mii și milioane flămâneză și sufăr de frig; mii și milioane sunt cuprinși de INDOIALĂ, în suferința amară în care se sbat, sunt cuprinși de in-doială în credința lor, în dragostea apropielii, și chiar în EI ÎNSĂȘI.

Iar Clopotele de Crăciun, sună. Clopotele de Crăciun? E posibil acest lucru? Mai există oameni pe pământ? Dacă există nu simt dânsii că sute și mii de inimi de mame sangerează astăzi? Nu simt dânsii că nenumărate sunt casele în care flămâneză copii nevinoși? N'aud miile de glasuri care cer pâine? Nu văd ei bordeiele în care nu licărește nici o scântie, bordeiele în care suflă crivățul aspru de iarnă, în care zeci de mânuțe se întind rugătoare, în care zeci de ochi uscați de lacrimi sunt adânciți în orbite de lipsa îndelungată și în care zeci de glasuri plâpânde îngână:

„MAMA, NI-E FOAME!”

Cu nima sfâșiată, cu capul în mâini, cuprins de desnădejde, într'un colț, stă tatăl, LIPSIT DE LUCRU.

Și Clopotele de Crăciun sună!

Se bucură oamenii c'a venit Crăciunul? Au asurzit oamenii? Au orbit? Acesta este TRIUMFUL CIVILIZAȚIEI? Acesta este apogeul culturii și al conștiinței mândre? Poate glasul de bucurie al clopotelor să aline durerea celor FLĂMÂNZI? Poate el să încălzească pe cei ÎNFRIGURAȚI? Ele nu fac decât să sfâșie, să rănească, să umple de ură și de amărăciune sufletele miilor și zecilor de mii câți trăiesc în lipsă. Ele măresc durerea nedreptății sociale.

IN NOAPTEA în care s'a născut MANTUITORUL, pe câmpia Betleemului, îngerul a proclamat simbolul acestei nașteri: „PACE PE PĂMÂNT, BUNĂ ÎNVOIRE ÎNTRE OAMENI.” Și după aproape două mii de ani, ACEASTA e Pacea? ACEASTA e Bunăînvoire?

Incă'odată răsună Clopotele de Crăciun, spre a anunța sărbătorirea OMULUI care a venit să aducă Pace și Bunăînvoire între oameni.

PACE și BUNĂÎNVOIRE, iată două cuvinte pe care urmașii lui Hristos le DISPREȚUIESC.

Astăzi este domnia VRAJBEI, a RĂZBOIREI, a DUȘMĂNILOR, a INTRIGILOR și a REAVOINȚEI.

EROUL Creștinismului a suferit de sigur mare dezamăgire. Cei cari îi mărturisesc Numele Său au părăsit armele de care s'a folosit Dânsul: ADEVARUL, LUMINA și PACEA. Ei s'au îmbrăcat în armele Diavolului: în INTUNERIC, în TEROARE, în INȘELĂCIUNE și în PIZMA.

În asemenea împrejurări, sărbătorirea Crăciunului este IPOCRIZIE.

UNII, CAȚIVA, se pot bucura, ei și copiii lor, de sunetul clopotelor de Crăciun. Dar CEI MULȚI? La aceștia trebuie să ne gândim, către aceștia să se îndrepte toată sollicitudinea noastră, dacă vrem ca această zi să fie într-adevăr sărbătorirea Mântuitorului.

CAND MARIA a născut pe Hristos, pruncul Isus și-a deschis ochii săi asupra unei lumi plină de NEDREPTĂȚI, asupra unei civilizații întemeiată pe SCLĂVIE, asupra unei prosperități MINCINOASE, asupra unei INEGALITĂȚI între oameni unde cei puțini stăpâniau prin viclesug și prin forță pe cei mulți. Cei dintâi se bucurau de toate bunurile vieții, ceilalți trăiau asupriți și în lipsă.

Lumea veche se mândria cu credința ei, cu filozofia și literatura ei, dar mai ales cu războaiele pe care le știa purta. Soldatul era mai presus de preot și mai presus de filozof sau de scriitor. Cei puțini erau bogăți și puternici și stăpâniau asupra celor mulți, muncitori și flămânzi.

În această lume s'a născut Isus, și în această lume a trăit El.

Oare dacă s'ar naște astăzi, și ar trăi în zilele noastre, ar găsi Dânsul o lume mai bună decât cea de acum 2000 de ani?

Nu i-ar suna în urechi ACELEAȘ SGOMOTE războinice, n'ar găsi PE ACEIAȘI puțini stăpânitori, cari exploatează, pe cei slabi și săraci? N'ar găsi aceiaș violență, aceeaș răutate, aceeaș vaete și aceeaș mizerie? Inima Sa duioasă și milostivă nu s'ar întrista ca și atunci?

DACĂ s'ar naște astăzi Hristos, n'ci n'ar putea crede că oamenii trăiesc în Numele Său, că propovăduiesc învățăturile Sale.

A propovăduit Hristos minciuna? A propovăduit Hristos iubirea de sine? A propovăduit Hristos răutatea?

Acestea STĂPĂNESC astăzi pământul. Mint cei care-și zic creștini și lasă

pe aproapele lor să îndure frigul și foamea.

Sunt egoiști și trăiesc numai pentru EI acei cari sunt surzi la tânguirile jalnice ale copiilor sărmani.

Sunt răi și fără de inimă acei cari se pot bucura când mii și mii de oameni se sfârșesc în ger și în boală.

Oamenii au NIMICIT învățăturile minunate și frumoase ale lui Isus Hristos. CIVILIZAȚIA NOASTRĂ E FALSĂ.

Hristos pe pământ ar fi și astăzi acelaș NEÎNTELES, acelaș „rătăcit”.

Isus s'a înduioșat de viața robilor, s'a înduioșat la glasul celor asupriți și al celor nedreptățiți. Isus a propovăduit pacea. Isus a indemnă pe oameni să fie frați. Pentru Isus toți oamenii erau egali.

DACĂ vrem să sărbătorim cu adevărat pe Isus, în această zi de Crăciun, atunci se cuvine să ne străduim a călca pe drumurile sale. Să ne aducem aminte, că fiecare om ni-e frate și că nu se cuvine să ne bucurăm uitând pe cei cari zac în lipsă și durere.

Să ne amintim că trebuie să trăim cu toții în pace, să ne amintim că suntem creștini.

Și atunci Clopotele vor putea suna într-adevăr, atunci și numai atunci, sunetul lor își va avea rostul pe care astăzi înzadar caută să-l reprezinte.

Clopotele de Crăciun să fie pentru fiecare dintre noi o aducere aminte a învățăturilor și principiilor pentru realizarea cărora Isus s'a născut pe pământ.

IDEALISTUL blând, care a fost Isus, cu totul altfel a visat omenirea Sa. Cu prețul sângelui Său, cu jertfa

suferințelor Sale, Dânsul a răscumpărat toate păcatele omenirii nevrednice de atunci și dacă oamenii ar fi umblat în căile Sale, ziua de Crăciun, cu totul altfel s'ar fi pogorît pe pământ.

Am fi avut atunci un Crăciun luminos, un Crăciun de fericire neprihănită, pentru toată lumea.

Trăim în epoca MAȘINISMULUI, trăim în vremurile când fiecare e PREOCUPAT DE SINE, de satisfacerea MATERIALE ale vieții. Nimeni nu are vreme pentru reculegere, nimeni nu se oprește în cale să mediteze: tot mai sus, tot mai aproape de vițelul de aur adorat, de satisfacerea ambițiilor zădărnice, de potolirea poftelor momentului.

Pentru aceștia, Crăciunul e un nou PRILEJ DE PETRECERE. Aceștia nu pot înțelege rostul sărbătoarei sfințe. Pentru aceștia clopotele de Crăciun sunt mute.

Clopotele de Crăciun ar trebui să aibe glas să spună acestora toată nemernicia vieții lor, să le încarce sufletul de remușcări și să fie blestemul nelegiuirilor. Cu glasul miilor și zecilor de mii de flămânzi și obidiți să le strige zădărnicia lor.

Și astfel Clopotele de Crăciun pentru unii sgândără suferințe grele și proclamă nedreptatea, pentru ceilalți sunt mute.

Furnizorul curței regale române

Argintărie, Bijuterii fine
Obiecte de artă

Ceasornice de precizie

Nu cumpărați cadourile D-v., până ce n'ați vizitat mai întâi marele magazin

HENRY S. BRAUNFELD

Cluj, Piața Unirii Nr. 15.

Prețuri ieftine și fixe!

Telefon-Intercom-ban 643.

MARIA ȘI COPILUL CU OPT SFINȚI
de Andrea del Sarto (1486-1531)

MAGII ADORÂND PE CHRISTOS
de Vittore Pisano

Vittore Pisano, marele artist din Verona (1380-1451), numit și Pisane'lo, a trăit toată viața în Italia, la Veneția, la Roma, la Pavia, la Milano, la Mantua, la Neapole, și este promotorul artei Venețiene. El n'a fost numai un gravor de medalii, care a știut să cuprindă în cadrul îngust al unei plăchete o lume întreagă, dar și un pictor al căror forme, distribuie de umbră și lumină fac din tablourile sale minunății care egalează puterea de redare a metalului. Pisano e un observator desăvârșit al formelor și mișcărilor animalelor iar tabloul „închinarea celor trei magi” îl arată în plenitudinea puterilor sale de producție: peisajul câmpului, al munților, al caselor, al animalelor care aleargă sau sbor prin aer, un pân și în fața minunatei fecioare Maria cea mai bogată adunare de personaje înflorate de culori și animale, cai, cămile, boul și asinul, oi la păscut, totul în mod real fără efort în stil.

MARIA ȘI COPILUL ÎNCONJURAȚI DE ÎNGERI CÂNTĂREȚI de Sandro Botticelli

Sandro Botticelli (1444-1510) este pictorul chipurilor încântătoare, subtile și uneori chiar bolnăvicioase. El este unul dintre vestitorii renașterii italiene. În opera lui, ultimile linii țepene, arhaice, se îmbină

sau sunt înlocuite de cele dintâi mlădieri ale naturii libere, descoperită prin vălurile creștine. Mulți au voit să vadă în Botticelli un catolic viclean, îndrăgostit de grația anticității și străduindu-se să umble pe două căi: să împingă credința religioasă către carnavalul păgân. Sfârșitul său trist, în mizerie, și stăpânit de un misticism religios cu mult superior celuia din timpurile sale, dovedește că a rămas un credincios fidel al creștinismului. Fără îndoială că Botticelli, după cum nu reprezintă un păgân al anticității nu e nici pictorul religios al creștinismului.

În timpurile moderne artiștii au putut să se elibereze de biserică, ei n'au mai rămas în slujba lor și când aleg drept temă subiecte din viața Mântuitorului sunt mult mai sinceri, mai inspirați și mai adevărați. Nimic nu este fals. Opera modernă pune realism în chipuri, face simbol din imagini.

FUGA ÎN EGIPT
după un tablou de Franz Sellaček (Viena)

ADORAREA PĂSTORILOR
de Van der Goes

Acest pictor mort la 1482 face parte dintre pleiada pictorilor din Flandra și tablourile sale, greu de recunoscut, nu sunt de mare însemnătate. Totuși adorarea păstorilor este o operă destul de reușită.

ODIHNĂ ÎN TIMPUL FUGEI
Tabloul de Hermann Grادل

LA LIGA NAȚIUNILOR

Cum privește conferința caricaturistul Derso

Pacea Lumii e mai gingașe decât un ou moale și de aceea Liga Națiunilor dela Geneva a trecut iarăș prin emoții: a avut de aplanat conflictul Polono-Lituan.

Consiliul Ligii Națiunilor capătă însă — oricât ar râde și ar glumi pe socoteala lui caricaturistii spirituali — un prestigiu tot mai mare. Un dictator ade-

său. Chinezul a condus cu atâta tact desbaterile încât și-a câștigat toate simpatiile.

Politeța formală, care se cultivă în „Pallais des Nations”, în Geneva nu e numai exterioară. Închipuiți-vă scena următoare:

gica gândurilor. Domolirea exteroară, care este cerută oratorului de către mediu, îl silește să fie totodată mai precis, ușurează înțelegerea cu adversarii și netezește conflictele... Tocmai acum, când Consiliul Ligii Națiunilor a avut de aplanat un

PORTRET DE FAMILIE LA GENEVA

Vă rog polițiști mai aproape, domnilor mei, dacă dorți să vă fac un portret frumos (din Evening Standard).

un orator popular, sonor și violent, într'un salon mic, admirabil mobilat. Oratorul este obișnuit cu expresiuni tari, cu gesturi mari și brusce. Când începe, deodată își aude vocea, în încăperea prea strâmtă, că sună tare și astfel simte sunetul voci proprii, ca un sgomot turburător. În

STRESSEMAN și BRIAND

clipa următoare brațul său, care se mișcă încoace și încolo, izbește un bibelot scump, așezat în colț, așa încât acesta se sparge și cade, dela locul său. Oratorul rămâne pal și se pierde. Curând însă el se reculege, își domolește vocea și reține gestul. Și atunci se schimbă, în acelaș timp, și bogăția vocabularului său și lo-

conflict acut, s'a simțit de câtă importanță este influența formelor politicoase, în Geneva. Cearta dintre Lituania și Polonia devine extrem de violentă, înainte de sesiunea Ligii Națiunilor. Nici nu se putea altfel, cu un dictator cum este Woldemaras, care e totdeauna tranșant. Dar Mareșalul Polonez Pilsudski nu e nici el un om, care se lasă călcat pe bătătură: el a arătat pe adversar în mod public, ca neîndreptățit. Nu Polonia a amenințat Lituania, ci Lituania ar fi mobilizat și a silit astfel Polonia să facă acelaș lucru. Era de așteptat, la Geneva, o ciocnire dintre cele mai aprige. Dar mediul dela Geneva și-a dovedit de data aceasta valoarea: printre toți acești oameni liniștiți, reali, politicoși, nu se poate nici striga nici amenința. Pe dată toată atmosfera de compromis s'a spulberat — și ceea ce nu se poate aplana, se poate cel puțin amâna, până la zile mai liniștite.

Întâlnirea lui Litwinoff cu Chamberlain, la Geneva. Dela ruperea legăturilor între Anglia și Rusia, acum pentru prima dată s'au întâlnit aci iarăș reprezentanții acestor națiuni.

La Liga Națiunilor în Geneva: personajul cel mai important din conflictul Polono-Lituan, cum îl vede caricaturistul Derso. Woldemaras, dictatorul Lituaniei în fața înaltului consiliu.

vărat (Woldemaras) a stat dinaintea Consiliului, ca un școlar silit, și a dat socoteală, de politica sa.

Figura osoasă, uscată a lordului Robert Cecil a lipsit de data aceasta, la Geneva. După cum se pare el a intrat în opoziție față de guvernul englez. Acesta a trimis, în locul său, pe

„Fi politicos!”, aceasta este, în Palatul Națiunilor dela Geneva, prima poruncă. Caricaturistul Derso a fixat, pe hârtie cupa în care ministrul român Comnen ajută, mare!ui său adversar contele urgur Apponyi, să-și îmbrace paltonul

„Cuprinzătorul” Lord Creshendon, în comisia dezarmărilor. Acest englez uriaș cântărește peste 100 de kgr. și aparține grupei „Die Hardt”, adică conservatorilor încapăținați.

Preșidenția Consiliului trece din mână în mână. De data aceasta a revenit Chinezului Ciang-Lo, un bărbat la care se poate foarte bine vedea educația și politeța proverbială a neamului

Politicianii și Moș-Crăciun

Moș Crăciun, cu sacu'n spate
A venit și azi la noi,
Ca s'aducă daruri scumpe
Și să'mbrace pe cei goi.
Ies în calea lui cu toții
Și-i cer daruri, și-i cer sfat.
Politicianii încă,
Astfel i-s'au adresat:

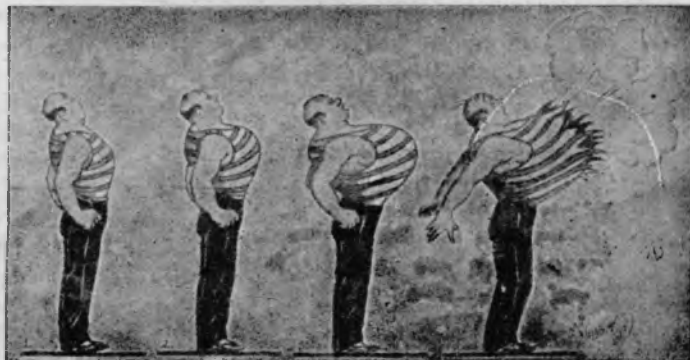
VINTILĂ BRĂȚIANU:
Mie să-mi aduci, bătrâne,
Disciplină în partid,
C'a străinătății gură
Voi, cu orice preț s'o'nchid.
Să-mi crești leul cât dolarul
Să potolești pe dușmani,
Ca să guvernez în pace,
Încă paisprezece ani.

IULIU MANIU
Mie, să-mi aduci puterea,
Pertractările s'amână,
„Suta”-ar vrea să guste-o
Și din oala cu smântână...
[Ieacă

GENERALUL AVERESCU:
Să-i aduci și lui „tăticu”,
Moș-Crăciun, cu traista'n spate
O lecuță de prestigiu
Și de popularitate.

DUCA:
Mie adă-mi geamuri sparte,
Demonstrații, precum vezi,
Altfel îți închid hotarul,
Ori pe loc te... cenzurez.

CELUI PLIN DE NĂDUF, DUPĂ UN AN ÎNTREG:

Ci răsuflă-te omule!... Și omul s'a răsuflat. —

AL. VAIDA-VOEVOD:

Inc'odată prim-ministru,
Fă-mă! Jur pe sfânta Eva,
Să câștig procesul țării
Cu optanții, la Geneva!

OCT. GOGA:

Aleoleo! De-oi mai ajunge
La interne! Foc și jar!
Dă-mi bătrâne iar puterea,
C'apoi vai, de Sărindar!

A. C. CUZA

Eu te rog bătrâne crainic,
Care vii și mergi departe —
Mai puțin Evrei în țară,
Și mai multe geamuri sparte!

N. IORGA

Eu ce-aș vrea, e foarte simplu,
De-ocamdată-i suficient,
Să mă văd, copil cuminte,
C'un locșor, în parlament.

GUȚA TĂTĂRĂSCU:

Eu cel mai micuț, sunt Guță,
Nu cer mult, cum veți vedea,
Nea Vintilă să-mi respingă,
Sigur, demisia mea.

MOȘ-CRĂCIUN:

Prea târziu, copii sburdalnici.
Să v'ajutor nu mai pot,
Așteptați până la anul,
Azi, mi-e sacul gol de tot.

TOT EU.

Colinde de Crăciun

Poporul român are, în poezia sa populară, cele mai frumoase colinde. Acestea, în sărbătorile Crăciunului, se cântă, dela un capăt la altul al țării.

Am ales, dintre colindele mai cunoscute, câteva pe care le publicăm aci.

Dumnezeu și Sf. Petru

Coborit-a, coborit

Flori dalbe
Domnul sfânt pe-acest pământ
Dumnezeu și sfântul Petru,
Dumnezeu
Și soțul său
De cu zori și până'n seară
Pe-o scară dalbă de ceară,

— Gata-i gata, puținea,
Poftim Doamne lângă ea.
Dumnezeu și sfântul Petru
Se luară și plecară
Și așa îl d'ntrebară:
— Uite Petre 'n stânga mea,
Spune-mi mie ce-i vedea?
— Văd casa bogatului
Chiar sub talpa iadului

La mijlocul satului
La casa bogatului.
— Gata-i cina om bogat?
— Gata, gata pe-n noi,
Nu pentru calici, ca voi.
Dumnezeu cu soțul său
Se luară și plecară
La capătul satului
La casa săracului.
— Bună seara om sărac
Gata-i cina de cinat?

În cuțile
Așcuțile...
— Uite Petre 'n dreapta mea,
Spune-mi mie ce-i vedea?
— Ce văzui mă bucurai:
Văd casa săracului
În mijlocul raiului
Stând cu mesele întinse
Cu făclile aprinse.
... Se luară și sburară
Sus la cer se ridicară.

Noi umblăm și colindăm

Noi umblăm și colindăm
Măruț, mărgăritar
Pe la uși de mari boeri.
Dar boerii nu-s acasă
Că-s în codri la vânat.
Ei vânară cât vânară
Zi de iarnă până 'n seară
Și nimic nu împușcară

Numa' un pui de căprioară.
Intins-au pușca să-l împuște
Și săgeata să-l săgete.
Hohoho, nu mă 'mnușca
Măruț mărgăritar
Că eu nu-s cine gândesti.
Eu-s Ionu Sântionu,
Nănașul lui Dumnezeu
Și cumătru lui Sân Petru.
Ori ne dați, ori nu ne dați
O bucată de cârnaț,
Ori ne spuneți că n'aveți,
Nu ne țineți sub păreți,
Că e anul prea sărac
S'a gătat făina'n sac.

Colindul vitelor

După dealul cel mai mare
Ler Doamne, Ler
Este-un iezer și-un pârâu
Și se scaldă Dumnezeu.
Tot se scaldă și se 'ntreabă:
Ce-i mai bun pe-acest pământ?
Nu-i mai bun ca calul bun
Că te duce și te-aduce.

Iar se scaldă și se 'ntreabă:
Ce-i mai bun pe-acest pământ?
Nu-i mai bun ca boul bun,
Că răstoarnă brazdă neagră
Și revarsă până albă.
Ce-i mai bun ca oaia bună
Că ea vara te hrănește
Și iarna te încălzește.
Nu-i mai bun ca stupul plin,
Și ceară de lumânare.
Ce-i mai bun ca sănătatea
Că ea le'ntrece pe toate,

Ler Doamne, Ler.

Bună dimineața la Moș-Ajun

Bună dimineața la Moș-Ajun!
Ne dați,
Ori nu ne dați?

Bună dimineața!
Dați-ne colindeața.
Bună dimineața
La Moș-Ajun,
Dați-ne
Un colac bun.

Bună dimineața la Moș-Ajun!
Boi, vaci,
Cai, oi și porci.
Sănătate
Bogăție,
Că-i mai bună de cât toate,
La mulți ani cu sănătate!

Bună dimineața la Moș-Ajun!
Că-i mai bună a-lu Crăciun
Miei și purcei
Fuge baba după ei
Alune
Că-s mai bune!
Nuci
Că-s mai dulci
Colăcuți
De cei molcuți.

Bună dimineața lui Moș-Crăciun
Dați-mi și mie un colăcel
Să ră fie vaca cu vițel
Purceana cu purcei
Și căteana cu purcei.

MADONA cu PIȚIGOIUL

de Albert Dürer (1471—1528). Germania.

Fecioara Maria din acest tablou se aseamănă cu Madonele primitive ale pictorilor din Colonia. Copilul Iisus are un pițigoi pe brațul gol. Sf. Ioan îi oferă un mănunchiu de lăcrămioare. Lângă Sf. Ioan se află un înger. Două capete sburătoare de îngeri susțin o coroană de capul Mariei. Figurile sunt tipuri nemțești.

Cineva, de undeva, așteaptă cu mare dor portretul Dumneavoastră. Faceți-i o surpriză plăcută de Crăciun, cu o fotografie comandată în atelierul „FOTOFILM”-ului din CLUJ, Strada Regina Maria No. 6—8. — Telefon 8-26. (Fotograf special al „Realității” și „Erdelyi-Képeslap”).

Ce v-vedere m nunată

Ce vedere minunată,
Lângă Vicleem s'arată
Cerul strălucia.
Ingerul venia
Pe rază curată

Păstorilor din câmpie
Se vestește bucurie
Că 'ntru'un mic locas
Din acel oras
E sfânta Mărie.

In coliba păstorească
Vrut-a Domnul să se nască
Fiul Său cel sfânt
Nouă pe pământ
Să ne mântuiască.

Păstorii cum auziră
Spre locasul sfânt porniră.
Unde au aflat
Pruncul minunat
Si îl preamăriră.

E Isus Păstorul Mare
Turmă ca el nimeni n'are.
Voi îl lăudăm
Și ne închinăm
Cu credință tare

Trei păstori

Trei păstori se întâlniră
Raza soarelui, floarea soarelui
Și așa să sfătuiră.
Haideti fraților să mergem
Raza soarelui, floarea soarelui

Floricele să culegem.
Și să facem o cunună,
S'o 'mpletim în voe-bună
Și s'o ducem lui Christos
Să ne fie de folos.

Sculați boeri mari

Sculați, sculați boeri mari
Ziorel de ziua.

Sculați și vă bucurați
Și vă sculați sluicile
Să măture curțile
S'aprindă făcliile.
Că vă vin colindători
Noaptea pe la cântători.
Nu vă vin cu nici un rău.
Ci v'aduc pe Dumnezeu
Mititel și 'nfășetel

Curge mirul de pe el.
Fașă dalbă de mătăsă
Dumnezeu în astă casă.

Pe luncile vultur

Pe luncile viilor
Lilion, și-al nostru Domn
Mulle ploi că au plouat
Și luncile le-au spălat
Măndre flori au răsărit.
Dar la flori cine culege ?
Mărioara, fată dalbă
Ca să-și facă o cunună.
Și s'o poarte sănătoasă,

Sănătoasă și voioasă.
Să-mi trăiți, să-mi văcuți
Și ca pomii să 'nfloriți
Și ca ei să 'mbătrâniți.
Să fii gazdă veseloasă
La astă colindă-a noastră.
Să trăiască stăpânii,
Să-si însoare flăcăii.
Să trăiască gazdele
Să-și mărite fețele.

Concurs de desen

Din totdeauna omul a așteptat ca schimbarea unui an să aducă și o schimbare în bine, în toate direcțiile. Anul 1927 este pe sfârșite, anul 1928 îi va lua curând locul. Exprimarea alegorică a acestei schimbări a excitat imaginația multor desenatori și sunt numeroase chipurile, în care s'a înfățișat venirea unui An Nou în locul celui vechiu, întotdeauna cu o notă de bucurie pentru toți.

Revista „Realitatea Ilustrată” se adresează cititorilor ei și le cere să se străduiască și dănsii să reprezinte, în chipul pe care îl vor crede mai nimerit, printr'un desen alegoric, care să fie totodată o urare, data în care pământul își termină ocolul început la 1 Ianuarie 1928 în jurul soarelui.

Desenele să fie trimise redacției noastre din Cluj și din ele vom alege pe cele mai bune. Acestea vor fi publicate și toate câte vor merita această distincțiune vor primi și un premiu de 500 lei.

Colindă

Din alte lumi de mărgărit,
Pe drumuri albe de argint.
Ca razele de lună,
Au coborît spre înnoptat
Trei îngeri, la noi în sat.
S'aducă voie-bună.

Prin ramuri vântul cântă rar,
Tot mai pustiu, tot mai hoinar.
Și fulgii cad în zare.
Colindătorii se opresc
La geamuri albe și vestesc
Că-i sfântă sărbătoare.

Turnate 'n aur se aprind
Opaițele rând pe rând
La fiecare casă.
Bătrâni cu sufletul curat
Cu nepoteii saut la sfat —
Și pace grea se lasă.

Cu barba înghețată tun
Îngârbovitul Moș-Crăciun,
Cu daruri scumpe'n poală.
Imparte sfintele-i comori
Copiilor ascultători
Și silitori în școală.

În Vișlaim azi s'a născut
Profetul cel mai prețuit:
Măriți-L toți și-L lăudați.
Nădejdea, bucuria.
În fața lui vă închinați.
Căci el este Messia.

Cad fulgii mari și e târziu.
La geamuri tot a mai pustiu
Colindă 'n noapte vântul.
Copacii por mosneai cărunți
Cu părul respirat pe frunți
Și-i alb în zări pământul.

Din alte lumi de mărgărit
Pe căi țesute în argint
Ca razele de lună,
La ușa micului bordei
Au coborît trei îngeri
S'aducă voie-bună.

Justin Ilieșiu

MARIA ADORÂND PRUNCUL

de Fra Filippus Lippi (1406—1469). Pictorul acesta, copil adoptat de un ordin călugăresc din Florența a ornat mănăstirea.

Se nasc astăzi mai mulți gemeni decât înainte?

Știința a observat că numărul nașterilor de gemeni devine tot mai mare și că în curând nașterea unui singur copil va fi un fenomen rar

STATISTICILE nașterilor și a morților sunt o născocire a civilizației noastre, studiind aceste statistici, care se prezintă scurte și în cifre, se dovedește că procentul gemenilor crește mereu.

Căutând să explice toate încuririle, știința și-a îndreptat atenția și asupra acestei curioase descoperiri și caută să lămurească motivul pentru care s'au înmulțit nașterile de gemeni și de tripli.

Dacă e adevărată explicația unor biologiști, această tendință se va accentua tot mai mult până când, într-o bună zi nașterea unui singur copil va fi excepția, regula fiind nașterea gemenilor a triplilor, a quadruplilor și chiar și mai departe.

Motivul acestui fenomen e simplu: nașterile multiple sunt o regulă a naturii. Dacă natura face o excepție, o face numai din necesitate, și când necesitatea nu mai există iarăși aplică regula din nou. Cele mai multe dintre animale au progeneruri numeroase și cu cât privim mai de aproape în lumea animalelor, coborându-ne pe scara zoologică, cu atât aceasta apar mai evident. Peștii și insectele sunt în stare să lase mii de ouă. E adevărat că peștii nou născuți se hrănesc singuri pe câtă vreme o pereche de turturele, chiar dacă pot să-și clădiască un cuib în care să încapă 100 de pui nu sunt în stare să caute hrană suficientă pentru a hrăni nici zece dintr'înșii. De aceea nici nu pot avea prea mulți pui.

Animalele de mărime modera-

ă, cum sunt lupii, au adăpostul ascuns prin peșteri și pot hrăni și apăra 6, 8, sau maximum 12 pui, în cazul când locurile în care trăiesc sunt bune de vânat. Animalele mai mari, mai greoaie, cum e calul sau boul au o familie mai mărginită, prin faptul că părinții nu numai că trebuie să-și hrăniască copiii, dar mâziii și viteii sunt greu de apărați împotriva dușmanilor. De aceea natura a limitat nașterile la 1. Pentru om situația a fost aceeași ca și pentru celelalte mamifere. Inceput cu începutul civilizația a organizat lucrurile în așa fel încât părinții să aibe posibilitatea de a crește mai mulți copii, nu numai unul singur. În cele din urmă două decenii, știința medicală a putut găsi două metode care să se opună înmulțirii speciei: unul constă în suprimarea sau facerea inofensivă a multora din boalele care nimiceau copiii de mici și făceau nașterile grele. Cea de a 2-a îndepărtează scadența morții și astfel face inutil nașterile numeroase. Natura lucrează în așa fel, încât

procentul morții hotărăște și procesul nașterilor. Acele specii cari sunt în pericol se înmulțesc mult mai repede decât acele care duc o viață fihnită, ca astfel să se poată persevera.

Dacă într-o specie înmulțirea e disproporționată față cu mortalitatea, soarta speciei acesteia este și ea tragică, deoarece foarte curând, înmulțindu-se prea mult numărul indivizilor, posibilitățile de trai scad așa încât surplusul este supus pierii.

De sigur că pentru noi interesul cel mai mare îl prezintă soarta omului. Știința, scrutând viitorul, poate observa că dacă neamul omenesc s'ar înmulți după posibilitatea pe care o au în actualele împrejurări femeile de a naște copii sănătoși, cari să ajungă până la maturitate, ar fi atâtia oameni pe pământ încât — numai dacă războaiele dese ar putea reduce numărul lor — ei n'ar avea posibilitate de trai, și existența lor ar fi imposibilă.

Acest pericol este evitat însă prin faptul că în toate țările ei-

Datorită faptului că maimuțelo și în general quadrumanele își poartă copiii în spate, ele nu pot naște mai mult decât un copil odată, căci ar fi imposibil să ducă în spinare mai multe progeneruri

D-na George L. Wittig din Baltimore mamă a 8 copii, a dat naștere de curând la patru copii, născuți deodată, trei fetițe și un băiat. Cu toții în cea mai perfectă sănătate

ca femeile cu funcțiunea de mamă să fie dar să nască un număr extrem de mare de progeneruri. Tendința aceasta s'ar manifesta din înmulțirea cazurilor de nașteri a gemenilor; triplilor și quadruplilor.

Pildele de asemenea nașteri sunt tot mai dese. Și revista engleză enumără mai multe.

D-na George A. Toombs, din Los Angeles, nu numai că a putut da naștere la 21 de copii, cari trăiesc cu toții, dar a fost nevoită să muncească, să spele și să curețe spre a-i întreține.

Tot în Los Angeles, într-o singură școală se găsește 8 gemeni.

În Hollis, Oklahoma, trăiesc sănătoși cu toții, quadruplul familiei Keyes. Sunt patru fete: Roberta, Mona, Mary și Leota.

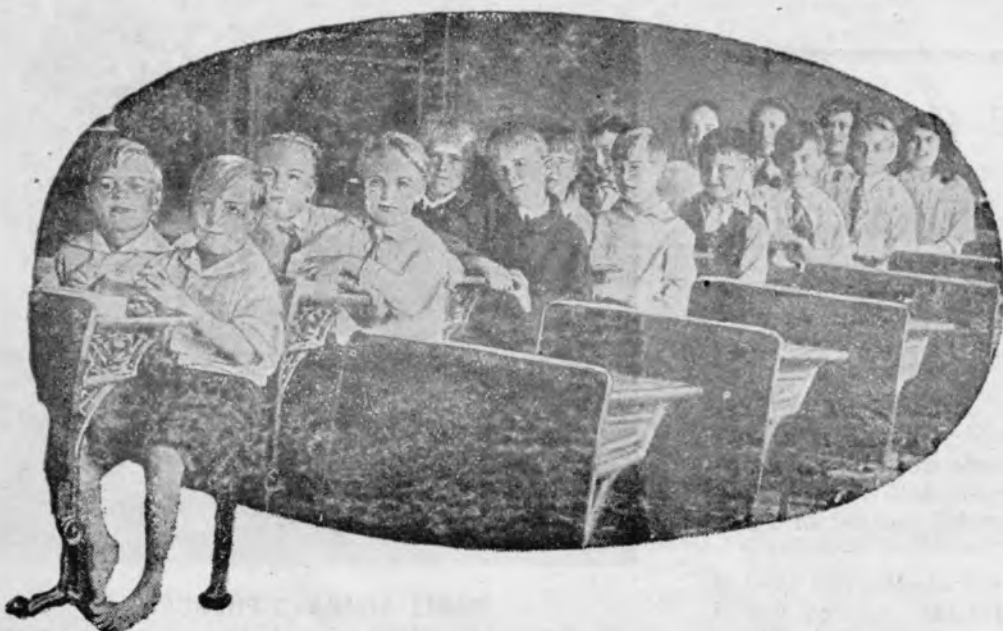
Roberta, Mona, Mary și Leota, interesantul quadruplu al familiei Keyes din Hollis Oklahoma

vilizate, în clasa cultă, natalitatea scade mereu.

O revistă engleză prevede extrapolând situația de azi că peste o jumătate milion de ani, omenirea întreagă va forma o singură națiune, în care indivizii vor avea fiecare un rol social bine determinat. În acest caz — se întreabă revista — nu vom ajunge la organizarea socială a albinelor? Funcțiunea maternă nu va rămânea pe seama unei categorii restrânse de femei? Celelalte rămânând lucrătoare? Dacă nu se va putea ca omenirea întreagă să se păstreze cu ajutorul unei singure „regine”, ca la albine, nu e exclusă posibilitatea — spune aceeași revistă —

născute toate odată. Aceste 4 fete se găsesc acum în al 13-lea an al vieții, și n'au fost bolnave o singură zi dela nașterea lor.

Roberta, Mona și Mary sunt brune. Leota e blondă. Între prietenele două diferența e ceva mai mare, — de un ceas. Leota a venit pe lume, cea din urmă, cu o jumătate de ceas după surorile ei cele brune: Doamna Keyes se cam însălmântase de această prodigiozitate, și — după cum mărturiseste — era foarte îngrijorată după cea de a patra fetiță, de teama să nu sosiască și a cincea, a șasea, etc. Cu multă greutate au putut-o liniști doctorii. Femeile viitorului — spune revista engleză — vor naște în

Opt perechi de gemeni, care se găsesc cu toții în băncile unei aceeași clase într-o școală din Los Angeles

mod normal câte 8 și zece copii. cei patru, trei sunt fetițe iar Doamna Keyes a fost de cu-unul băiat. scând întrecută de d-na George Deși gemenii, triplii și quad-

Un triplet american, surorile Hamilton, au făcut furori în Anglia, producându-se cu dansuri și cântece. Ele au ajuns la maturitate și seamănă atât de bine între ele, încât cu greu pot fi deosebite una de cealaltă

L. Wittig, din Baltimore. Acea- ruplii seamănă de obicei unii cu- sta a dat naștere tot la 4 copii, alții, în așa măsură încât cu greu- care trăiesc cu toții, deși familia pot fi deosebiți de străini, ei se- pot identifica prin emprentre di- sumăra încă alți opt copii. Din gitală.

Greșelile Naturei

— Oameni anormali —

Se întâmplă uneori că gemenii se nase deodată și atunci în cele mai multe cazuri copii născuți sunt anormali sunt lipiți, au unele organe comune. Iată bunăoară pe Margarita și Mary Gibb, două surori care nu se pot despărți niciodată, pentru motivul că sunt crescute împreună. Partea de jos a tîmbeiului este unită și nu e posibil să li-se facă operația, care se despăr- tească

La vârsta de 14 ani a moștenit 9 miliarde Lei

FERICITA muritoare se numește Miss Doris Duke. Ea e fiica defunctului rege al tutunului, din America. Fiind unica fată la părinți, și tatăl ei murind acum 2 ani, tribunalul din New Jersey a declarat-o moștenitoare, pe averea de 53 milioane dollari, aproximativ

MISS DORIS DUKE

9 miliarde lei. Credem că nu există o fată, care să aibe o dotă mai mare, pe pământ.

E interesant de făcut o inventăriare a averii, acestei tinere fete. Dânsa are un palat în New-York, care împreună cu mobilele și obiectele de artă, conținute, valorează singur 400 milioane lei. Dar d-șoara Doris Duke nu este obligată să locuiască numai în New-York. Ea mai are palate și vile în New Port, pe

țarmul Oceanului Atlantic, care valorează în total 500 milioane lei, la Rode Island, în valoare de 350 milioane lei, la Myers Park, în Charlotte, în North Carolina, în valoare totală de 600 milioane lei.

Dar fericita moștenitoare, pe care de bună seamă o vor invidia multe din cititoarele noastre, nu are decât 14 ani și prin urmare ea trebuie să-și continue studiile. Anul acesta s'a înscris ca studentă la Școala Normală din New-York. Poate că multe dintre tinerile domnișoare dela noi nu o vor aproba, dar în America, țară nouă, educația primează bogăția, așa încât Miss Doris Duke va trebui să mai aștepte câțiva ani, până când să fie prezentată în societate. Aceasta nu înseamnă că nu există foarte mulți bărbați, cari de pe acum să-și fi pus ochii, pe simpatica moștenitoare.

Domnul Doris avea o avere mult mai mare, în timpul vieții sale. Din cele 150 de milioane dollari, la cât se cifrau bogățiile lui, el n'a lăsat decât a 3-a parte d-șoarei Doris, restul împărțindu-l între prima și cea de a doua femeie a sa.

Pentru noi, cari ne sbatem astăzi cu sărăcia, pentru țara noastră unde mizeria și lipsurile sunt partea celei mai numeroase categorii a populației, bogății ca cele pe care le moștenește Miss Duke, ne par și simplu fantastice. Și în America sunt 48 de mii de milionari (în dollari), 48 de mii de miliardari în lei noștri!

Uimiți ne întrebăm cum se poate ca într-o țară, care nu datează decât de 400 de ani, să fie atâta bogăție?

În pagina treia, a acestei reviste, dela apariția ei, se încearcă, printre altele, și explicația acestui fenomen: În America fiecare om are dreptul la VIAȚA pe care o înțelege s'o trăiască, fiecărui i-se acordă toată LIBERTATEA, întrucât nu supără pe altul, fiecare își poate ajuta FERICIREA, cum crede de cuviință. Se face mai puțină politică și se răsplătește exclusiv meritul, inițiativa particulară fiind singura care hotărăște.

Pentru că la noi toate acestea nu există, nu se găsesc nici fete care să poată moșteni 9 miliarde lei.

Cel mai lung păr

CU MODA părului tuns, și frizurilor bubi-kopf și „a la garçon” toată poezia „podoabei femeiești”, părul care se revârșea în coșe lungi, părul care curgea în râuri, a dispărut. Foarte curând se va vorbi despre părul femeilor, despre cocul ridicol de altă dată, ca de un port barbar ca de un ornament de aceeași categorie cu inelele de fier, pe care și-le trec prin nas Australienii, ca despre patuașele africanilor, sau despre cozile vechilor chinezi.

Domnișoara Shulfrid Sjorgren din Toronto (Canada), de sigur că ar fi făcut însă o mare greșală dacă s'ar fi despărțit de podoaba părului ei. Ea bate un record: are cel mai lung păr din lume. Lăsând părul să se reverse el nu ajunge numai până la genunchi, până la pulpe; e mai lung. Părul d-șoarei Sjorgren trece de glezne se respiră în valuri, se târăște pe jos și o poate înconjura de câteva ori. El e lung de 3 metri și 60 cm.

DOUA FRUMUSEȚE EXOTICE

Maharani de Coohbehar, care are la Londra o casa des bisă și a maratele căreia doamnele din buna societate, vin în costum indian

Anna May Wong, renumita artistă chineză din Hollywood.

VIITORUL

SOCIETATE ÎN COMANDITĂ PENTRU AJUTORĂRI DE DOTE
CLUJ. STRADA MEMORANDULUI NO. 4.

Primesc dotă (zestre)

Domnișoarele, doamnele și domniile, care vor să se căsătorească și să încheie contract cu institutul nostru. Pot să primească: celor din clasa I. 100.000 lei numărare sau o garnitură completă de domitor, soufragerie și bucătărie, în valoare totală de 120.000 lei.

Celor din clasa II. 70.000 lei numărare, sau garnitură completă pentru un domitor, soufragerie și bucătărie, în valoare totală de 80.000 lei.

Celor din clasa III. 40.000 lei numărare, sau o garnitură completă pentru domitor și bucătărie în valoare de 50.000 lei.

A celor, cari eventual nu s'ar căsători, le vom plăti dote în numărare, în sensul cîndiunilor generale.

Cele mai avantajoase condițiuni

Inscrierile se pot face: în Cluj, la sediul societății, Str. Memorandului nr. 4. Căutăm reprezentanți ori alții fix în toată țara, cari să poată găsi pe toate părțile și mai rău.

(8)

J. H. Rosny

Roman din timpurile preistorice tradus de N. C.

CAPITOLUL 6.

Fuga prin noapte

TRECUSERĂ 6 zile dela lupta nomazilor cu Tigroaica. Rănile lui Gaw se cicatrizară, dar războinicul nu putu să repună la loc puterea scursa, odată cu sângele. Cât despre Nam, el nu mai suferia, un picior îi mai rămăsese puțin înțepenit. Pe Naoh îl rodiau nerăbdarea și neliniștea. În fiecare noapte, Leul uriaș lăsa tot mai mult, căci animalele îi simțeau tot mai bine prezența: întunecimile pădurii erau pline de dânsul, el făcea ca malurile râului să inspire groaza. Fiindcă era lăcom și continua să hrăniască pe Tigroaică, sarcina lui era grea: adesea amândoi răbdau foamea; viața lor era mai mizerabilă și mai plină de neliniște, decât a lupilor.

Tigroaica se vindeca; ea se țara pe câmpie, cu atâta încetineală și cu labele atât de stângace, încât Naoh nu se îndepărta de fel, ca să-i proclame înfrângerea. Se ferea să o omoare, fiindcă grija de a o hrăni obosia pe tovarășul ei și îi prelungea lipsa. Și astfel între om și între animalul schilodit se stabilia obișnuința.

La început amintirile luptei însuflându-se în ea, îi umflau pieptul de mândrie și de teamă. Asculta cu ură, vocea articulată a omului, această voce neregulată și felurită, atât de diferită de glasurile care mugesc, urlă sau răcnesc, își înălța capul turtit și-și arăta armele năprasnice, care-i garnisiau fălcile.

Dânsul, rotindu-și măciuca, sau ridicând securea, repeta: „la ce folosesc acum ghiarele Tigroaicei: Naoh îi poate sfărâma colții cu măciuca, îi poate spinteca pânțele cu țepa. Tigroaica nu are împotriva lui Naoh mai multă putere, decât ciuta sau saiga!”

Dânsa se obișnuia cu vorba, cu rotirea armelor, aștinția lumina verde a ochilor săi, dșchiși de acum, în fața arătării verticale, ciudate. Și deși își amintea de grozavele lovituri de măciucă, ea nu se mai temea de alte lovituri, firea viețuitoarelor fiind astfel făcută, încât să creadă la persistența a ceea ce văd că se reînnoiește. Fiindcă, de fiecare dată, Naoh ridica măciuca, fără să o doboare, ea se aștepta că n-o s'o doboare niciodată. Fiindcă, pe de altă parte, învățase că omul era de temut, ea nu-l mai privia ca pe o pradă, ci se familiariza cu prezența lui, și familiaritatea fără de scop, pentru oricăr animal, este un fel de simpatie. Naoh, în cele din urmă, simțea plăcere în a lăsa pe Tigroaică să trăiască: biruința sa era mai neîntreruptă și mai sigură. Și prin

aceasta și dânsul simțea pentru ea o legătură nelămurită.

Veni vremea când, în lipsa Leului uriaș, Naoh nu se mai duse singur la râu: Gaw se țara și dânsul după el. După ce beau, aduceau de băut pentru Nam, într-o coajă scobită. Iar, într-o cinca seară, Tigroaica se țara și ea până la marginea apei, mai mult cu trupul decât cu labele, și bea cu greutate, pentru că țărnel era povârnat. Naoh și Gaw începură să rădă.

Fiul Leopardului spunea: — O Hienă e mai puternică acum decât Tigroaica. Lupii ar omorî-o! Apoi, umplând cu apă coaja scobită, s'a apucat, ca un fel de provocare, s'o pună în fața Tigroaicei. Ea mârâi încet, apoi bău. Aceasta plăcu nomazilor, așa încât Naoh începu. Apoi, spuse în batjocură: — Tigroaica nu mai știe să bea din râu.

Și se mândria de puterea lui. Deabea într-o optă zi, Nam și Gaw se socotiră destul de puternici, ca să poată străbate depărtarea și Naoh pregăti fuga, pentru noaptea următoare. Noaptea aceasta se coborî umedă și apăsătoare; amurgul de lut roșu se țara, multă vreme pe fundul cerului; ierburile și copacii se încovoiau de bură: frunzele cădeau, cu foșnet de aripi înfrigate, se ridicau vaele puternice căci fiarele erau jalnice și acele cărora nu le era foame, se ascundeau în vizuinele lor.

Toată după amiaza, Leul-Tigru se arătă trist: se deștepta din somn cutremurându-se: îi vena în minte icoana unui adăpost trainic, cum era peștera în care trăise, înainte de cataclism. Alesese în savană o adâncătură, pe care o orânduise în parte, pentru dânsul și Tigroaica, dar nu se simțea la largul său aci. Naoh se gândea că, fără îndoială în noaptea asta, când va pleca la vânătoare va căuta totodată și un adăpost. Lipsa lui va fi de lungă durată. Ulhamrii vor avea vreme să treacă râul: bura de ploaie îi va ajuta, în retragere; ea înmuia pământul, risipia mirosul urmelor, pe care Leul uriaș nu știa să le urmărească, cu dibăcie.

Puțină vreme după amurg, ferinul începu să umble, de colo colo, Mai întâi cercetă împrejurimea, se încredință că nici o pradă nu era prea aproape, apoi, ca și în celelalte seri, se afundă în pădure. Naoh așteptă, nesigur, căci mirosul prea umed al plantelor nu lăsa să străbată ușor, pe cel al fiarelor; foșnetul frunzelor și căderea picăturilor de apă, acopereau auzul, în cele

din urmă, dădu semnalul, pornind în fruntea cetii, în vreme ce Nam și Gaw urmau, la dreapta și la stânga. Această așezare îngăduia să se prevadă mai bine apropierea, și făcea pe nomazi mai băgători de seamă. Trebuia mai întâi să treacă râul. Naoh, în timpul plimbărilor sale, descoperise un loc de trecut prin vad, până către jumătatea cursului de apă. Apoi, trebuiau să înnoate spre o stâncă, de unde vadul începea iar. Mai înainte de a trece, războinicii amestecară urmele se învârtiră de câteva ori lângă râu, întretinând și reluând calea, oprindu-se și tropăind pe loc, așa încât să întărească urma, în unele locuri. Trebuiau să se păziască de-a apuca deadreptul vadului; o luară înnot, spre el.

Pe celalt țărnel ei începură iar să-și încrucișeze pașii, descriind ocoluri lungi și rotoace de tot felul, apoi eșiră din aceste șerpuiți, pe grămezi de iarbă, smulsă din savană. Așezau aceste grămezi două câte două, le luau apoi treptat: era o stratagemă, prin care omul întrecea pe Cerbul cel mai șiret și pe Lupul cel mai ager. După ce străbătura trei sau patru sute de coți, socotiră că era destul, spre a împiedeca urmărirea, și-și continuară calea în linie dreaptă.

Înaintară câțiva timp, în tăcere, apoi Nam și Gaw se priviră întrebător, în vreme ce Naoh aștinția urechea. În depărtare, răsunase un răcnet: se repetă de trei ori, urmat de un mirolăit lung.

Nam spuse: — Vine Leul uriaș! — Să mergem mai repede! șopti Naoh.

Făcură 100 de pași, fără ca ceva să turbure pacea negurilor; apoi vocea bubui mai aproape:

— Leul uriaș e la malul râului! Grăbiră și mai mult mersul: acum răcnetele se urmau, sacadate, pătrunzătoare, pline de mândrie și de nerăbdare. Nomazii înțelesesă că animalul alerga după urmele lor, încalcite: inimile lor se izbiau în piept, ca ciocul ghionoaiei în scoarța copacului; se simțiră goi și slabi, dinaintea grămezii apăsătoare a întunericului. Pe de altă parte, întunericul acesta îi liniștea, el îi adăpostea de privirile animalelor, de noapte. Leul uriaș nu putea să se ție decât după urme, și dacă trecea râul, se va găsi din nou în luptă, cu viclesugul oamenilor, nu va ști pe unde au trecut.

Un răcnet năprasnic străpunse întinsul; Nam și Gaw se apropiară de Naoh:

— Leul cel mare a trecut apa! șopti Gaw.

— Mergeți răspunse poruncitor Voivodul, în vreme ce dânsul se opria și se culca spre a auzi mai bine vibrațiile pământului. Unul după altul, alle răcnete izbucniră. Naoh, ridicându-se, trigă:

— Leul cel mare e încă pe celalt țărnel.

Glăsuț tunător descreștea: Fiera părăsise urmărirea și se retrăgea, spre miez-noapte. Și, nu era de așteptat ca un alt felin, de statură mare, să calce în țărnel acesta; cât despre Ursul cenușiu, rar chiar în locurile unde Naoh se luptase cu dânsul aci atât de departe și de jos, spre miez-zi, trebuie să fi fost neaflător. Și ei trei, nu se temeau nici de Leopard și nici de Pantera mare.

Merseră multă vreme. Deși ceața se risipise, negurile erau adânci. Un zid glorios de nouri acoperea stelele. Nu se vedeau decât licăririle ușoare, care țâșnesc din plante, sau se așează la suprafața apei; câte un animal răsuffa în tăcere, sau făcea să se audă fășăitul umbrelului său; printre ierburile ude, se rostogolia un sgomot surd; fiare la vânat urlau, lătrau, chelălăiau.

Ulhamrii se opriau, spre a prinde sgomotele și mirosurile, care sunt asemenea cu adulmecările animale-

lor. În cele din urmă, Nam și Gaw începură se ostensiască. Nam simțea slăbiciunea oaselor sale, iar cicatrile lui Gaw se înfierbântau: trebuia căuta un adăpost. Cu toate acestea, mai străbătura încă 4000 de coți: aerul se făcu și mai umed, vântul nemărginitului se înțeți. Ghi-ciră că o întindere mare de apă era în apropiere. Curând, fură încredințați.

Totul părea liniștit. De abea dacă unele sgomote furișe, dădeau de veste fuga vre-unui animal mic, dacă într-o săritură grabnică, vre-o formă apărea și dispărea. Naoh se hotărî să aleagă ca adăpost un plop negru uriaș. Copacul nu însemna vr-o apărare, împotriva atacului fiarelor, dar, în întuneric, cum s'ar fi putut găsi un refugiu sigur, sau care să nu fie ocupat? Mușchiul era plin de apă și vremea friguroasă. Puțin le păsa Ulhamrilor; trupul lor era tot atât de rezistent la întemperii, ca și cel al urșilor sau al mistreților: Nam și Gaw se întinseră la pământ și se confundară îndată în somn; Naoh veghia. Nu era ostent; se odihni multă vreme sub pietrele bazaltice și, bine pregătit pentru mers, pentru muncă și pentru luptă, se hotărî să-și prelungească straja, pentru ca Nam și Gaw să se întărească mai bine.

(Urmarea în Numărul viitor)

Grafologia

„Cunoaște-te pe tine însuși” este un adagiu care trebuie aplicat cât mai mult în viață. Grafologia, adică știința cu ajutorul căreia se poate stabili caracterul cuiva din scrisul său permite cercetarea obiectivă a firei omului. Revista „Realitatea Ilustrată”, a angajat un grafolog special care să analizeze caracterul cititorilor cari vor solicita acest lucru.

Pentru răspuns, care apare în această rubrică, în fiecare săptămână, solicitatorul va detasa couponul din josul paginii, va trimite un manuscris, pe cât posibil de dată mai veche, nu unul anume făcut, pentru cercetarea grafologică și scris cu cerneală adăogând tot odată o taxă de lei 60, pentru cercetările grafologico simple și 100 lei pentru acele în care e vorba de a analiza caracterul a doi îndrăgostiți, a doi logodnici, cari intenționează să-și lege viața laolaltă. În acest din urmă caz e nevoie bineînțeles de două scrisori: una a d-nei sau d-șoarei, și cealaltă a bărbatului.

H. Prometeu M. F. Roman. — Sub dezvoltare, fire rece, nu reacționează imediat la influențele sufletești. Cugetare logică. Deși tânăr, are totuși un trecut însemnat. Idealist. Suflet închis. Voință mobilă, se plictisește repede de orice. Discret. Cunoaște sentimentul datoriei. Aprig în iubire.

Lizica, Bârlad. — Sentimentală și cu aplecare spre romantism. Viștoare se influențează repede de către cei din jur, judecată slabă, nu cunoaște oamenii, și adesea s'a înșelat. Nervoașă, singurul lucru care o preocupă este dragostea; și în prezent stă sub influența celui pe care-l iubește. Energică. Îi reușesc toate după voință. Va fi o bună mamă de familie.

Costică, Fărlad. — Violent și nehotărît. A început multe lucruri fără să izbutească. Idealist. Îi plac artele în special muzica sentimentală. Logic și consecvent. Are putere creativă. Gândește inductiv, Se îndrăgostește repede și suferă mult în dragoste, se ocupă mult de sine, e ager la minte, înțelege repede situațiile.

Bosneann, Zagon. — Se ocupă mult de lucruri abstracte, fantazie, mare suflet artistic. Trăește prea

puțin în realitate. Are prea multe idei. Față de oameni este plin de atenție, bun și cald. E desordonat în traiul său. Se ocupă de prea multe lucruri și nu are o memorie prea bună, așa în cât uită multe lucruri interesante. Este egoist, deși față de familia sa e plin de atenție. Se împarte în prea multe planuri.

Mihail, Târgul-Ocna. — O scriitoare mai mult femeiască. Bolnăvicioasă. Nervii slăbiți. Fire geloasă. Din această pricină probabil duce o viață tristă. Monopolizează pe cel pe care-l iubește, are multe idei. Îi lipsește însă curajul și se încapățânează mai mult decât voiește. Îi lipsește răbdarea, nu poate suporta critica, se ceartă repede și iute se împacă, o fire care nu poate trăi fără dragoste.

Marietta, Tg.-Ocna. — Disciplinată are o creștere aleasă. Se ocupă mai mult cu treburile familiare decât cu cele intelectuale sau arta. E îndemnată, socot că trebuie să coase bine. Altruistă, silitoare și harnică, credincioasă e prototipul femeii care formează podoaba familiei. Îi place societatea. Este vorbăreț, dragălaș și are mult bun simț și inteligență naturală.

CUPON PENTRU COLOANA GRAFOLOGICĂ

Alăturăz un manuscris scurt, spre a se face cercetarea lui grafologică. V'am trimis totodată taxa respectivă. Răspunsul rog să se publice în numărul următor al revistei

Semnătura și adresa:

Atletică-Gimnastică-Turism

In anul viitor, la Amsterdam, favorit la jocurile olimpice, va fi Statele Unite după cum a fost și la Stockholm, la Anvers și la Paris

INTRADEVĂR dăm mai la vale, după o revistă franceză, cele 10 performanțe atletice mondiale, care au fost îndeplinite în anul acesta, în alergare, în salt și în aruncare

100 METRI

1. Kornig (Germania) 10"4/10
- „ Borah (Statele Unite) 10"4/10
3. Bormann (Statele U.) 10"5/10
- „ Houben (Germania) 10"5/10
- „ Loke (Statele Unite) 10"5/10
- „ Anderson (Norvegia) 10"5/10
- „ Hussey (Statele U.) 10"5/10
- „ Schüller (Germania) 10"5/10
- „ Dr. Wichmann (Ger.) 10"5/10
- „ Adlermann (Stat. U.) 10"5/10

200 METRI

1. Borach (Statele Unite) 20"9/10
2. Wycoff (Statele Unite) 21"2/10
3. Kornig (Germania) 21"4/10
- „ Miller (Statele U.) 21"4/10
- „ Schüller (Germania) 21"4/10
- „ Cummings (Stat. U.) 21"4/10
7. Houben (Germania) 21"5/10
8. Rockwell (Statele U.) 21"6/10
- „ Glendinnig (Stat. U.) 21"6/10
- „ Della Maria (St. U.) 21"6/10

400 METRI

1. Spencer (Statele U.) 47"8/10
2. Haynes (Statele Unite) 48"
3. Adlermann (Stat. U.) 48"1/10
4. Gibson (Statele U.) 48"2/10
- „ Büchner (Germania) 48"2/10
6. Neuman (Germania) 48"4/10
7. Leigh-Wood (Anglia) 48"6/10
- „ Engelhard (Germania) 48"6/10
9. Philipps (Statele U.) 48"7/10
10. Lowe (Anglia) 48"8/10

800 METRI

1. Martin (Franța) 1'52"8/10
2. Watson (Statele U.) 1'53"2/10
3. Dr. Peltzer (Germ.) 1'53"6/10
- „ Engelhard (Germ.) 1'53"6/10
5. Lowe (Anglia) 1'53"8/10
- „ Conger (Statele U.) 1'53"8/10
7. Edwards (Statele U.) 1'54"
- „ Bocher (Germania) 1'54"
9. Wiriath (Franța) 1'54"2/10
- „ Sittig (Statele U.) 1'54"2/10

1.500 METRI

1. Helgas (Finlanda) 3'56"1/10
2. Wiriath (Franța) 3'56"4/10
3. Wide (Suedia) 3'56"5/10
4. Bücher (Germania) 3'56"6/10
5. Dr. Peltzer (Germ.) 3'57"
6. Bory (Finlanda) 3'57"6/10
7. Nurmi (Finlanda) 3'57"7/10
8. Kinunen (Finlanda) 3'58"3/10
9. Eklof (Suedia) 3'59"
- „ Martin (Franța) 3'59"

5.000 METRI

1. Eklof (Suedia) 14'45"3/10
2. Nurmi (Finlanda) 14'54"4/10
3. Mattilainen (Finl.) 14'56"4/10
4. Posti (Finlanda) 15' 1"8/10
5. Virtanen (Finlanda) 15' 2"6/10
6. Kohn (Germania) 15' 3"
7. Katz (Finlanda) 15' 4"2/10
8. Petri (Germania) 15' 4"4/10
9. Robert (Franța) 15' 4"6/10
10. Norland (Franța) 15' 6"6/10

10.000 METRI

1. Ritola (Finlanda) 31'37"
2. Stenfeldt (Suedia) 31'38"2/10
3. Badendijk (Norv.) 31'41"7/10
4. Mattilainen (Finl.) 31'49"2/10
5. Pettersen (Danem.) 31'52"
6. Oehren (Suedia) 31'58"6/10
7. Erikson (Suedia) 31'59"7/10
8. Petri (Germania) 32' 8/10
9. Rastas (Finlanda) 32' 1"4/10
10. Sarvinkä (Finl.) 32' 2"7/10

110 METRI GARDURI

1. Welles (Statele Unite) 14"6/10
- „ Nichols (Stat. Unite) 14"6/10
3. Petterson (Suedia) 14"7/10
4. Lord Burghely (Angl.) 14"8/10
- „ Leistner (Statele U.) 14"8/10
- „ Guthrie (Statele U.) 14"8/10
- „ Kinsey (Statele U.) 14"8/10
8. Dey (Statele Unite) 14"9/10
9. Gaby (Anglia) 14"9/10
- „ Weighmann-S. (S.A.) 14"9/10

400 METRI GARDURI

1. Gibson (Statele Unite) 52"6/10
2. Talor (Statele Unite) 52"8/10
3. Lord Burghely (Angl.) 54"
4. Petterson (Suedia) 54"3/10
5. Pomeroy (Statele U.) 54"6/10
6. Facelli (Italia) 54"8/10
- „ Dr. Peltzer (Germania) 54"8/10
8. Mehi (Statele Unite) 55"
- „ Lermouth (Anglia) 55"
10. Gerner (Germania) 55"1/10

SALT IN ÎNĂLȚIME

1. King (Statele Unite) 1m982
- „ Osborne (Statele U.) 1m928
3. Kesmarki (Ungaria) 1m97
- „ Burg (Statele Unite) 1m97
- „ Work (Statele Unite) 1m97
- „ Shephard (Statele U.) 1m97
- „ Coggeshall (Statele U.) 1m97
8. Maynard (Statele U.) 1m945
- „ Brunk Statele Unite) 1m945
10. Hansen (Norvegia) 1m92

SALT IN LUNGIME

1. Hubbard (Statele Unite) 7m98
2. Bates (Statele Unite) 7m54
3. Dobermann (Germania) 7m53
4. Hallberg (Suedia) 7m47
5. Hill (Statele Unite) 7m45
6. Jones (Statele Unite) 7m44
7. Hamm (Statele Unite) 7m43
8. Mathias (Statele Unite) 7m42
9. Oda (Japonia) 7m37
10. Dyer (Statele Unite) 7m34

SALT CU PRĂJINA

1. Carr (Statele Unite) 4m26
2. Barnes (Statele Unite) 4m19
3. Edmonds (Statele Unite) 4m96
4. Brandely (Statele Unite) 3m96
- „ Williams (Statele Unite) 3m96
6. Vintousky (Franța) 3m83
7. Lindbald (Suedia) 3m81
8. Petersen (Danemarca) 3m80
- „ Pikard (Statele Unite) 3m80
- „ Robusch (Statele Unite) 3m80

ARUNCAREA GREUTĂȚII

1. Järvinen (Finlanda) 15m17
2. Hofmann (Statele U.) 15m13
3. Janson (Suedia) 15m08
4. Houser (Statele Unite) 14m99
5. Vahlstedt (Finlanda) 14m95

6. Dubour (Franța) 14m88
7. Kuck (Statele Unite) 14m75
8. Daranyi (Ungaria) 14m74
9. Brechenmacher (Germ.) 14m72
10. Söllinger (Germania) 14m66

ARUNCAREA DISCULUI

1. Hofmann (Statele U.) 47m05
2. Hoffmeister (Germania) 47m04
3. Houser (Statele Unite) 47m02
4. Egri (Ungaria) 46m80
5. Marwalitz (Ungaria) 46m67
6. Mannerfeldt (Suedia) 46m08
7. Stenernd (Norvegia) 45m51
8. Kivi (Finlanda) 45m26
9. Thornhill (Statele U.) 44m92
10. Nittymaa (Finlanda) 44m91

ARUNCAREA SULIȚEI

1. Penttälä (Finlanda) 66m88
2. Lindström (Suedia) 65m66
3. Nurmi (Finlanda) 65m15
4. Szepes (Ungaria) 64m85
5. Schlokat (Germania) 64m60
6. Johansson (Finlanda) 63m71
7. Lamppu (Finlanda) 63m08
8. Linquist (Suedia) 62m70
9. Hines (Statele Unite) 62m49
10. Lahnaviiki (Finlanda) 61m78

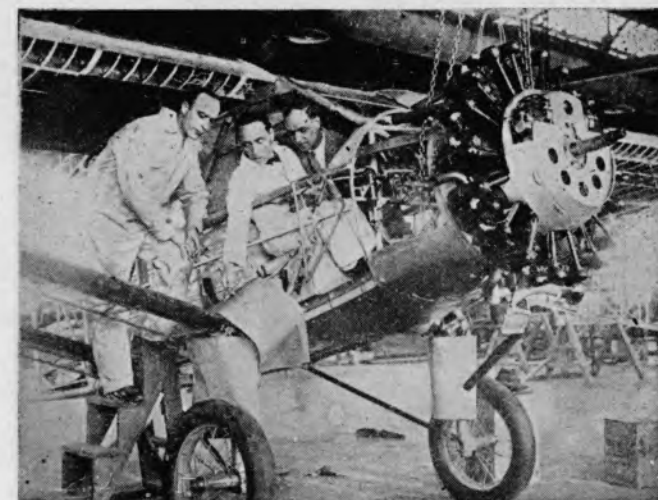
Făcând o clasificație generală în aceste performanțe atletice și considerând din fiecare categorie pe primii zece inși rezultă pe țări următorul tablou:

Statele Unite	391 puncte
Germania	154 —
Finlanda	123 —
Suedia	89 —
Franța	36 —
Anglia	32 —
Ungaria	31 —
Norvegia	21 —
Danemarca	9 —
Italia	5 —

Dacă la aceste cifre, care reprezintă alergările, salturile și aruncările s'ar adăoga și acele obținute prin clasificările în înot, încercările de putere, etc., am ajunge la o clasificație generală, din care ar reesi completa superioritate a Statelor Unite. Lupta la Amsterdam se va da între Statele Unite și Germania.

SEZONUL DE IARNĂ ÎNCEPE
O stradă sub zăpadă în St. Moritz

UN NOU RECORD ÎN AVIAȚIE

Giuseppe Bellanca, constructorul aparatului Chamberlain și Levine, construiește un nou avion, care să întrecă pe toate celelalte de până acum. Cu acest avion intenționează să bată toate recordurile. Fotografia noastră arată, dela stânga la dreapta, pe A. R. Martine (New-York) care finanțează întreprinderea, Bellanca și pilotul Roger R. Williams, pe când examinează noul aparat.

UN SBOR DIN ANGLIA ÎN AFRICA

John Carbory (până mai acum câțiva timp când a renunțat la titlu său și a devenit cetățean american, baron Carbory) a pornit din Anglia, într'un avion Fokker, cu intenția de a ajunge în 4 zile la Cairo și după o săptămână la Cape-Town.

Noul avion pentru Africa al lui Sir Allan Cophams
Lordul și Lady Copham în avionul lor înainte de plecare.

Sport de iarnă în Elveția : o scenă veselă: cursa cu baloane

HAZURI

trimise de Ilie Nistor, Vicovul de sus — Rădăuți.

SOLUȚIE MILITARĂ

— Ai înțeles sergent, până la amiază toți soldații să-și schimbe cămașa!

— Am înțeles s'ărăți, dar sunt unii cari n'au decât o cămașă d'on Că-itan!

— Aia să și-o schimbe între ei!

ÎNTRE PRIETENI

— Logodnicul meu e om nespus de glumeț.

— Fereste-te dragă, să nu fi înțat cumva și logodna în g'umă!

HAZURI

trimise de Vasile Chiorean — Aiud.

ÎNCEIERE EPISTOLARĂ

... pe lângă toate acestea, te mai rog iubite f'ate, ca în caz d-că nu primești episto'a, să-mi scrii că nu ai primit-o, al tău Ghiță.

EA E VINOVATĂ

Unchiul, către nepot: „Tu Petrică să-mi spui drept cine a spart geamul!

Petrică: „Îți spun unchiule adevărat; Ionel a aruncat peat'a, dar Marioara o de vină pentru că s'a dat la o parte și așa s'a spart geamul.”

Se poate determina iubirea prin hipnoză?

De Dr. L. Thoma

SUNT câțiva ani, directorul de hipnoză — că dânsa furase de atunci al închisorilor fiind hipnotizată de acel bărbat, din Viena, m'a invitat să lămu- nesc, în fața justiției, o afacere puțin obișnuită: o fată tânără, bă, o dominație rafinată și de fîca unui consilier Vinez, foar-

Ședința începe. Sugestia își arată primele efecte

to bine văzut, Edith von Sch., din momentul în care a cunoscut pe un anumit bărbat, se schimbă cu totul. Dânsa, care până atunci trăise o viață foarte virtuoasă, se coborî pe ultima

putea trăi. În urma acestora, bărbatul fu denunțat tribunalului, iar fata iertată.

Problema aceasta, dacă hipnoza poate să fie întrebuintată, în mod erotic criminal, am încer-

Mediul întrebuintat în experimentare, înainte de începerea ședinței și după aceea, în transă.

treaptă socială până când, în cele din urmă a fost prinsă și arestată, ca hoată, pe când fura un ceas de aur dela un bijutier. La debateri, dânsa luă totul asupra-și, pe însoțitorul ei se-

cat s'o prezint masselor largi, spre a le face cunoscut pericolul relei întrebuintări a hipnozei, în drama mea „Mediul” și Gertrud Eysoldt a fost interpeta minuna-

tă, la Teatrul Wallner din Ber-

Instantaneu, luat în timpul ședinței: perna înlocuiește pe iubit, împotriva cărnii partenere este geloasă.

tându-l din cauză, și astfel fu condamnată la 8 luni închisoare. Nefericirii părinti însă, nu avură liniște, făcând ce făcând pentru ca să mi se îngăduie hipnotizarea fetii și uite colo! — eși la ive-

lin, a acestei idei. Se poate oare obține dragostea prin hipnoză? În oricare dragoste există la bă-

se crede). Cealaltă parte, cu voința mai slabă, se supune — și dragostea e gata. Aceasta este un soi de sugestiune erotică în stare de trezire, despre care foarte mulți erotici din viață nici nu au habar, că o pot exercita. Ca și hipnoza prin adormire, și sugestiunea în stare de trezire se poate exercita, tot atât de bine prin privire ca și prin grai, sau prin amădușă deodată.

Pe acest teren se pot face ex-

Mediul strânge la piept, plină de teamă, pe iubitul imaginar

periențe hipnotice inofensive, foarte interesante, care arată, cât de periculoasă este hipnoza în ceace privește consecințele erotice. Experiențele acestea au o mare valoare practică, căci pot determina femeile, care se sugestionează ușor, să permită unui medic amic, să le dea, ca hipnozator, un vaccin de apărare, anume sugestia în hipnoză ca să nu mai poată fi hipnotizate, de nimeni altul. Aceasta este cea mai bună, și până astăzi singura, apărare pentru cei predispuși de a fi mediu, ca să nu

Mediul devin furios și gelos, prin sugesție

mai cadă jertfă hipnotizatorilor fără conștiință. Mulți oameni, adesea, nici nu știu că ei sunt medii și unele dintre divorțurile, care se tot înmulțesc s'ar putea evita, dacă femeia nu s'ar fi că-ătorit cu acel bărbat căruia — fără să-l iubiască de fapt — i-a răzut jertfă, printr'o violentă sufltească, a cărei precizare științifică poate să fie făcută, numai prin hipnoză.

Se face încercarea astăzi, de către unii hipnotizatori-medici, de a mări acel libido al femeilor frigide, prin hipnoză, și de a îndepărta astfel piedecile care stau în calea înțelegerii între soți, prin influență hipnotică.

Din harem la varieteu

Povestea unei prințese din Turcia

ÎN Budapesta, în Piața Bo- rarus, într'o casă mare, ca o cazarmă, galbenă, locuiește Madjide Mustafa soția Prințului moștenitor ture. Această prințesă a otomanilor este o femeie răpitoare, și soțul ei este fiul fostului sultan Turc. Solejman care în războiul mondial, în filme și pe cărți postale ilustrate, a com- părut adesea în tovărășia lui Wilhelm și a lui Frantz Josef. Astăzi, lăsatul lui, care a sără- cit, trăiește în mizerie, la Buda- pesta. Abdul Kadir vrea să se despartă de soția sa. Ca motiv el arată că femeia lui l'a părăsit, în mod necredincios. Nu trece săptămâna, fără ca prințul să nu începe să răpiască mamei lor pe cei doi băieți.

Un servitor credincios al Prin- tesei, eunucul Ali, ma conduce în salonul mobilat, în stil orien- tal, caracteristic. Ușor te poți crede într'o cameră a haremului

să încerc să mă susțin, pe mine și copiii mei, prin propriile mele puteri. La început mi-am redac- tat memoriile. Au apărut sub tit- lul: „Frământări și suferințe, sub vâul orientului.” Câte dureri, lacrimi, suspinuri, câtă dragoste, dor și câte mii de tragedii dure- roase aveam de subliniat acil!

Zilele plictisitoare, în haremul din Stambul, le-am petrecut cân- dând la piano și luând ore de canto. Niciodată nu mia-r fi trecut prin cap, cât de folositor imi va fi aceasta. Acum am iscălit un angajament în care voi avea rolul principal, într'o opereta-film, în care multe din viața mea, sunt aduse pe scenă. Învăț nemțește, deoarece vreau să merg și în Viena și mai târ- ziu, eventul și la Berlin.”

Ali fostul păzitor al harem- lui, astăzi la pensie, aduce cafea neagră și prințesa continuă:

„Abdul Kadir nu avea harem.

Prințesa Madjide Mustafa

imperial, din Stambul: divane joase, perne pestrițe, covoare ca și-a dat cuvântul, că în primii cinci ani nu va mai lua o altă femeie. Aceasta nu l'a împiede- cat, ca automobilul său să nu- l ducă adesea, la întâlniri amo- roase. Ii plăceau mai ales străl- nele. Viața de harem adevărată, am obsrvat-o în numeroasele vi- zite făcute, în haremul bătrânu- lui sultan. Prietena, mea, o favori- rită a Sultanului, mi-a povestit lucruri de necrezut, despre paza neomenes de strictă a Sultanu- lui, despre viața femeilor al că- ror suflet, suferințe și viitor atârna de buna dispoziție a stă- pânului lor. Fără nici o conside- rație dânsul putea alege pe ori- care și pe mai multe în acelaș timp. O armată de medici și de îngrijitori păzesc ca în harem să nu se nască prea mulți copii. La aceasta viața femeilor nu con- tează aproape deloc. Fericită e aceea pe care Sultanul o lasă să-și aleagă un alt bărbat. Multe aleg pe eunuci, care cel puțin sunt soți buni. De aceea socot detronarea sultanilor și modern- zarea ca mare fericire pentru fe- meia turcă. (După o revistă ger- mană).

Cele două peidele de brocat se despart în două și prințesa surzând, tânără, îmbrăcată într'o haină de dimineață, cusu- tă cu fir, apare. S'a făcut mai frumoasă încă și și mai svelță. Cu greu pot crede că această fe- meie vine din Turcia și nu din Paris, că în împărăția semi-lu- nei, unde femeile de 100 de kgr. sunt atât de prețuite, încât sunt luate în căsătorie chiar fără do- tă, înfloresc asemenea trandafiri diafani.

Și dânsa începe să povestiască singură: „M'am măritat la 13 ani și jumătate, vă putei închipui acest lucru? Totuș am fost și am rămas singura femeie a prințu- lui, până când și-a ales o a doua soție, într'un local de petreceri din Budapesta, o dansatoare. Această femeie l'a dus la ruină, și din pricina ei am părăsit pe prinț. E adevărat că sunt o tur- coaică, totuș nu suport o a doua femeie în casa mea.” Am vrut

* În Turcia de azi, în clasă cultă, nu există harem, în accep-ția veche a cuvântului. Turcii nu mai au decât o singură femeie.

HAZURI

ARE DREPTATE

Mama: „Prostule”, cum vrei ca sora ta să mănânce hârtie sugă- toare?

Ionel: „Păi dacă a hăut mai adă neaori cerneala toată!”

UN ALT OM

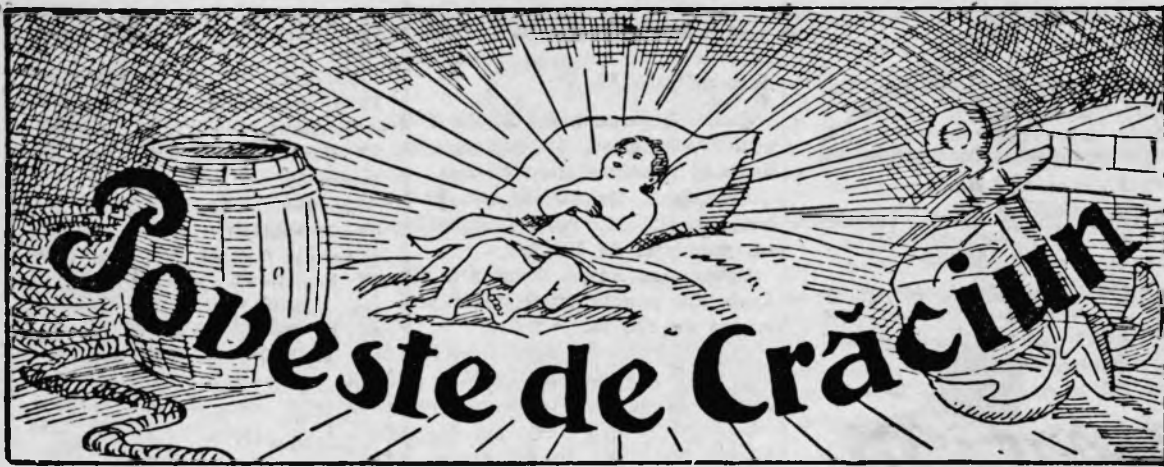
— „Da, da, scumpe prietene, de când joc tennis am devenit cu to- tul alt om.”

— „Vai de mine, te rog să nu uiți că ești acelaș om, care îmi da- torește 100 de lei.”

— „Am făcut cunoștință cu so-ția mea, într'un mod cu totul ex- cepțional. Am călcat-o cu automo- bilul și după aceea ne-am căsă- torit.”

— „Dacă fiecare ar trebui să procedeze astfel, de sigur că auto- mobilistii ar umbla cu mai multă băgare de seamă!”

S'a născut un copil!

Adaptare după Ossip Kalenter

CHINUL a durat șapte zile și șapte nopți. Uriașul „Atlantic”, care nu făcea prima dată drumul între Hamburg și New-York, era cruncat încoace și încolo, ca o coajă de nucă. Puntea erau splătate de valuri, catargurile frânte, casa de comandă avariata, în mod serios. „Atlanticul” nu avea o înfățișare prea arătoasă. Iar pe bord se aflau americani bogați, financiari, oameni de lume bună, pierde vară, cari își omorau timpul, călătorind dintr'un continent într'altul, dansatori de charleston, cuconițe; iar sub punte desmoșteniții și desamăgiții Europei: emigranți cu copii, bagaje și armonice, câțiva bani strânși din greu și o desagă întregă de speranță.

Căpitanul Toms n'a mai dormit. Căpitanul Toms s'a legat strâns, sus pe punte și, ca să nu-și piardă mințile, goleşte o sticlă de șampanie după alta. Iar telegarul, din camera mașinelor, anunța una după alta, fără întrerupere „toată forța—stop—toată forța—stop”, așa încât bietul mașinist îi pierise și vederea și auzul.

Șapte zile și șapte nopți, marea furioasă svârlea valuri peste vapor, iar mulțimea elegantă stătea în cabinele de lux, nu mânca și nu fuma, zăcea deprimată, neliniștită, complet pierdută de lume, nepreocupându-se de nimic și oamenii culcați erau bolnavi cu toții de rău de mare; iar sub punte, emigranții își pierdueseră toate nădejile, se rugau, blestemau, se luptau cu lacrimile, împotriva fricii, pe când vaporul se prăbușia în adânc și se ridică, iar se prăbușea, iar se ridică, părâia din toate încheieturile se sguduia, iar lumina se stingea. Apă, nouri, verde, cenușiu cât de departe puteai să privești. Și cât de departe puteai să vezi? Abățut din drum, în nemărgănitul Ocean, în acest iacht cine putea să știe care va fi sfârșitul vaporului! De multă vreme el trebuia să fie la New York. De multă vreme cu toții ar fi trebuit să se găsiască la adăpost, chiar și cei mici, în odăițele sigure, plăcute de pe țarm, unde călătorilor li s'ar fi părut că e raiul. Și'n acest timp cu toții se rostogoliau, în această coajă de nucă, între verde și cenușiu, între apă și noiri, aruncați de colo colo, de valuri, în mijlocul spumei albe, între viață și moarte.

Până când căpitanul Toms, într'a opta zi dimineață, observă că furtuna se potolește. Spre răsărit se zăria o dără îngustă de lumină, și chiar înainte de amiază, printre nouri ferfeniți, se ivi un petec de cer albastru. Și Livingstone Whitaker, marele Livingstone Whitaker, fondatorul uniunii Whitaker industriale de fier și oțel, veni pe punte, scupă peste bord, și întrebă, plin de mulțumire: „How do you do?”

Cu un ceas mai târziu, antena era iarăși în ordine și la 10 și 3 sferturi precis apăru iarăși, după multe zile, prima gazetă de bord. Din care se află că astăzi era 24 Decembrie și se născuse Măntuitorul, departe în orașul lui David. După care Căpitanul Toms, în sfârșit, se duse să se culce.

După amiază, la lunch, s'au sfârșit cu toții. Doctorul Weil, medicul

cul vasului, subțire, lung, tânăr, flirtul d-rei Lilian Whitaker, fiica d-lui Livingstone Whitaker (industriile unite de fier și oțel)... doctorul Weil luă asupra-și toată organizarea, mobiliză bucătăria, muzica, jumătate din personalul de pe bord, lustrui, curăți, mută lucrurile dintrun loc într'altul și făcu o harababubă, de să-ți dai sufletul. Dar, în cele din urmă reuși să aranjeze o seară de Crăciun de primul rang. Ca introducere (mai mult pentru cucoane) s'a oficiat un serviciu divin, de gală, de către, nici mai mult nici mai puțin decât, eminența sa cardinalul Dante Caproni, nunțul Sanctității sale Papa, care plecă, în misiune specială, la New-York și Chicago și care rămăsese, fără voie, în mijlocul acestor oameni, adunați din cele patru colțuri ale lumii. Apoi, ca sămbure al întregii petreceri un prânz ales. Și spre a uimi pe americani s'a servit curcan adevărat. Ingham McBride, giuvaerul Ingham McBride de s'a servit nu mai puțin decât de trei ori, ceace a făcut d-na Ilse Jursen din Ham-

„Cum e posibil?” Femeea tânără râde dureros. Ea nu cunoaște limba celor din jurul său. E de departe, dela gurile Dunării. Și a plecat spre continentul depărtat, să-și caute bărbatul. Nu se aștepta la aceasta. E prea de vreme... dar, frica, neliniștea din ultimile zile...

Doctorul Weil a uitat de mult sufragerea plină de oameni și băncetul de Crăciun și chiar pe delicata d-soară Lilian. El caută și cerează și boabe de sudoare îi apar pe frunte. Așează ceasul lângă el și cum poate, cu multă greutate, îi scrie datele personale: Maria Măgheran din Făgetel... și soțul, plecat de o jumătate an. De patru luni n'a aflat nimic de dansul. Biata femeie, în starea sa, voia să fie lângă lănsul, de sigur că n'a uitat-o, dar în lumea mare... și dr. Weil vorbește Mariei într'o limbă pe care lănsa n'o înțelege, dar dansa răbătătoare se liniștește.

Și apoi vine partea cea mai grea pentru doctor, tânăr de vapor, căruia i se întâmplă, pentru prima dată, ca să aibe toată responsabili-

Atunci intră un stevard și se plecă discret la urechea doctorului.

burg, să observe că, din partea ei, dansa niciodată n'ar admite, ca bărbatul său...

Dar atunci muzica a început să cânte un cântec dulce, special pentru Crăciun, iar la celalt capăt al mesei dr. Weil din Alsacia, simți părul d-soarei Lilian, aproape de fața sa, căci d-soara Lilian se plecase spre dansul, ca să-i povestească, într'o englezească nazală, moale, o poveste foarte încurcată, din copilăria ei. Era foarte plăcut, o atmosferă de intimitate, de mulțumire, domnia: oamenii erau veseli, râdeau și după șapte zile de furtună, de neliniște și de pericol, se găsiu iarăși fericiți, liniștiți și mulțumiți și atunci intră un stevard zămbind, cu un aer misterios, se plecă discret la urechea doctorului și-i șopti ceva alarmat, tainic.

„Sub punte...”

Tocmai se puneau șervetele de-o parte. Doamne, când ești medic... meseria cere aceasta, și mai ales că se sculau dela masă. Omul e om:

„O femeie în facere...”

„Cum e posibil?”

Și deci doctorul porni repede afară, își luă la iuteală bagajul său, din sala de consultații desbracă smokingul și îmbracă halatul de operație — și, prin ganguri, în jos în sala femeilor. Iar acolo o harmălaie întreagă: în patul îngust o femeie tânără, tremurând, palidă (cât de frumoasă este...) Sala întreagă e în jurul ei, toate femeile cu vorbe de mângâiere cu sfaturi, gata să-i dea ajutor.

un copil, în mijlocul mării, după șapte zile de furtună, în seara sfântă, nu-i o nimica toată!

Și pentru asta trebuia să se facă ceva.

Nu știu cine a spus întâi, poate că Lilian Whitaker fiica sburdalnică a lui Livingstone Whitaker, poate că durdulia doamnă Ilse Jursen, cea cu simțirea curată și inima de aur, poate că nervoasa Lady Gwendolin Hahn, care mai odinioară căpătase accesul de lacrimi: — pe dată, toate voiau să fie nașe. Lucrul ajunsese o adevărată întrecere, o ceartă asupra drepturilor, o dispută răsunătoare, amețitoare, însuflețită, până când în cele din urmă — se hotărî — three scheers for America — asupra a trei nume reprezentabile din Fifth Avenue, după ce se întâmplă aceasta, fiecărui-i veni în minte o idee luminoasă: unde există nașe, trebuie să fie și botez. Alo! cardinalul, unde e cardinalul? Ecol! Imediat se și scoală prelatul, mare, latinesc, din fotoliul său, zămbește ah, de sigur, confesiunea nu importă, în mijlocul mării, după

grandios și latinesc, peste răcitorul de șampanie, din argint, al lui Ingham McBride.

„Ego te baptisto, in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti: Livingstone, Algernon, Tobias, Elihu. Vade in pace et Dominus sit Tecum...”

În tăcerea adâncă, în care nu se auzia decât șgomolul surd al turbinelor, răsunară aceste vorbe. Lady Gwendolin Hahn era gata să aibe un nou atac de slăbiciune. Poetul Charles-Jean-Fleurys, sdrobi, în ochiul stâng, o lacrimă de argint. Bătrânul Whitaker încetă să mormăie, iar tânăra mamă, care era foarte palidă și foarte frumoasă, acum într'adevăr frumoasă, stătea în patul ei îngust, plângea lacrimi calde, mută, iar din sufletul ei se revărsa mulțumirea

Se născuse un copil, începuse o fericire.

Și aici ar trebuia să se termine această poveste.

Dar acum vine partea cea mai de necrezut, povestea care se cuvine să fie povestită de Crăciun.

Puțin timp după ce întreaga societate s'a înapoiat, în sala de man-

Și totul era bine

7 zile de furtună, în noaptea de Crăciun...

În cortegiul sărbătorec, toată lumea a pornit-o sub punte, la desamăgiții, la desmoșteniții Europei, în dormitorul femeilor, și acolo s'a putut vedea, că această mică doamnă Jursen avea foarte mult simț practic, căci a știut să improvizeze — ceace nimeni desigur nu s'a gândit să facă — din batiste, și din puțin așternut, scutece pentru cel care trebuia botezat, în timp ce Ingham McBride, din partea sa, aducea baia de botez, improvizată dintr'un răcitor de șampanie, de argint.

Acum era vorba să se hotărăscă numele. Copilul trebuia să se cheme Livingstone, după Livingstone Whitaker (industriile unite de fier și oțel...) a cărui fiică Lilian, era doar nașă. Imediat toate celelalte nașe au pledat pentru numele părinților sau soților lor. Pronume de mamuțio pronume pur american, dintre care ajunge unul singur, spre a pecetlui pe toată viața pe purtător. În cele din urmă însă, s'a ajuns la un compromis grandios, s'a dat copilului toate patru pronume.

Măinile răzgăiate, îngrijite, delicate, roze, pline cu inele costisitoare ale sublimelor nașe, au ținut, cu gingășie, scutecele improvizate ale Doamnei Jursen, în care, plin de mulțumire, împăcat stătea viermulețul cel mititel. Un plic galben frumos, cu cekurile înscrise pe patru nume respectabile, din Fifth Avenue, a țărna de ele. Și cardinalul Dante Caproni, nunțul papal se plecă

care, o voce tunătoare chema și striga, prin vapor:

„Măgheran...! Maria Măgheran! Se numește ea cu adevărat Măgheran...???”

Și vocea asta aparținea unui focar negru, murdar, un bărbat înalt, și din topor, pe care nu l-ai fi întâlnit cu plăcere, prin întuneric.

„Se numește ea cu adevărat Măgheran...???”

„Ai înnebunit cu răcnete tale?”

Primul ofițer iese în calea focarului. Dar într'o clipă sboară la o parte și năprasnicul flăcău se reped fără să țină seama de nimic, sub punte în dormitorul, unde femeile fug speriate.

„Mario!!!”

Femeile au povestit mai târziu de nenumărate ori această scenă a vederii, dintre bărbat și femeie, în mijlocul mării, în noaptea de Crăciun, cu copilul... El fusese un nemernic, un dobitoc, avusese nenoroc în America, voi să se întorcă în țară, ca focar, dar se îmbătase la Hamburg, pierduse toți banii, n'a mai scris; și recăpătând curaj se înapoia iar în America pe Atlantic înapoi dincolo... Și atunci a aflat Marinarii au povestit istoria noului pasager. A aflat-o până și focarul și unii știau numele și atunci n'a mai putut fi ținul lângă cazan.

A fost un zăpăcit, a fost un nemernic. Dar acuma era aici, puternic, negru, la patul îngust și urla răzând și plângând, ca și când sirenă cea mare a căpitanului Toms ar fi urlat, și... totul se schimbă în bine.

ASA SE PARE

Tramvaiul era plin, când la stația următoare, cu multă greutate, își făcu loc să intre și un om mărunțel, modest. Acesta se strecură printre oameni, pe platformă, când deodată un călător, mare și voinic, care stătea sprijinit de bară, izbucni injurând: „Dobitocule, nu poți să bagi de seamă? De sigur că mi-ai frânt un os din picior!”

„Cel'alt se scuză cu ploconeli, dar nu terminase încă, când voinicul izbucni iar:

„Dar ce crezi dumneata, că eu de asta am picioare, pentru ca un idiot să se plimbe pe ele?”

„Așa se pare!” spuse cel'alt cu blândețe. Și vocea cea puternică amuți.

In numărul de Anul nou vom publica prima pagină de fotografii pentru concursul de frumusețe al copiilor.

JOC No. 1.

trimis de I. Munteanu—Craiova Moș Crăciun (cuvinte încrucișate)

Orizontal:

1. Monedă turcească
2. Lucru scump
3. Umflătură a ganglionilor (mold)
4. Numele soției lui Iacob
5. Cerneală de China
6. Materia ce se prinde de lână la spălat
7. Terciu (moldovenește)
8. Figură geometrică
9. Indrumător
10. Unitate de suprafață
11. Notă muzicală
12. Ei felicitau
13. Plantă otrăvitoare
14. Metal
15. 2 litere din cuvântul Banat
16. Notă muzicală
17. Măsură de timp
18. Oraș în România
19. Prima literă a alfabetului slavon
20. Punte
21. Notă muzicală
22. Disprețuitor
23. Nume masculin

36. Pronume
37. Contrar rațiunii

Vertical:

1. Fluviu în Europa
2. Crescut mare
3. Pom care crește la Sud
4. Călăreț din timpurile vechi
5. Domol
6. Pomadă parfumată
7. În tragediile antice
8. Vehicul
9. Notă muzicală
10. Vită cornută
11. Meșter fierar
12. Lăncier german
13. Afluent al Nistrului
14. Monedă veche
15. Moft (moldovenește)
16. Pustnic
17. Unul din fiii lui Iacob
18. Unealtă de scris
19. Notă muzicală
20. Netezită
21. Personaj din localități publice
22. (invers) Notă muzicală

JOC No. 5

trimis de V. A. Roșca — Galați
Polidrom (3 puncte)

Direct invers cum m'ei citi
Tot respectuos mă vei găsi

JOC No. 4.

trimis de Sorel — Constanța
Metagramă (3 puncte)

Cu H e loc ce ne desparte
Cu N e funcționar la sate
Cu R util meșteșugar

Găsiți! Căci singur, n'am habar!

FIGURĂ ONOMASTICĂ

de Constantin Palade—Bacău
A. C. Cuza

Poșta Redacției

Primim zilnic zeci de scrisori, dela cititori, cari cu toții doresc să lise publice jocuri, glume, etc. Și cer să le răspundem dacă primim sau nu.

Comunicăm tuturor acestor amabili colaboratori ai noștri — e imposibil să răspundem fiecăruia în parte — că primim cu plăcere orice colaborare și că tot ceace prezintă interes se publică. Nu putem face aceasta decât pe rând și bineînțeles după un triaj sever.

„Pictor”, Vișeu de sus — Conformati-vă prescripțiilor din coloana grafologică și trimiteți taxa respectivă, dacă doriți să se publice grafologia.

N. Katzermann, Soroca. — Găsiți toate indicațiunile chiar în rubrica Grafologică.

B. și E. Ștefănescu, Brăila. — Am luat cunoștință, cu întârziere, de scrisoarea Dvs. și vom publica în numărul viitor mai multe din jocurile ce ni le-ați trimis. Vă mulțumim

JOC No. 2

Boxeurul trimis de V. Turculescu din Craiova

(Cuvinte încrucișate 10 puncte)

Orizontal:

1. General polonez (1795-1850)
2. Caiet
3. Filozof grec
4. Gust particular
5. Adolescent (la greci)
6. Unitate de măsură
7. Oraș în Chaldea
8. Ciască
9. Diviziunea timpului
10. Cursul efectelor publice
11. Poemă
12. Deșert
13. Oraș în America
14. Pană de despicat lemn
15. Monedă romană
16. Negățione
17. Pronume
18. Insulă în Marea Mediterană
19. Diviziunea timpului

Vertical:

1. Compozitor francez (1838-1875)
2. Ostrov al Nilului
3. Fondatorul unei secte religioase
4. Oraș în Africa
5. Instrument muzical
6. Preot evreu
7. Pomadă
8. Notă muzicală
9. Numeral
10. Ucenic
11. Zeu Scandinav
12. Mare nevoie
13. Rege Iudeu (994-904) Chr.
14. Divinitate egipteană
15. Poet Italian (147-1539)
16. Notă muzicală
17. Afluent al Trotușului
18. Personaj mitologic

Lista celor cari au deslegat jocurile publicate de revista „Realitatea Ilustrată” în cursul lunii Noiembrie

Au trimis deslegări, la cea de a treia serie, a jocurilor „Realității Ilustrate”, următorii:

Ștelan Negulescu, str. Sfinții Voivozi 37, București, 110 puncte, câștigătorul premiului de 1000 lei.

Leonida L. Demetriade, str. Prof. Ion Ursu 10, 107 puncte, câștigătorul premiului de 500 lei.

Delamarian Ravnă Seminarul din Arad 105 puncte, câștigătorul premiului de 300 lei.

S'au clasificat în ordine și au câștigat câte o carte de literatură, în valoare de 50—80 lei, următorii:

Hélène Th. Gheorghiu, str. Răsurilor 29, 102 puncte. Mauriciu Breiman, Bălți, 102 puncte. Eugeniu Chirovici, str. Sf. Haralambie No. 7. Turnu-Măgurele, 98 puncte. Gelu I. Ștefănescu, str. Poetul Mateovici 68, Tighina, 94 puncte. Silviu Binișan, str. Topală 45, Lugoj, 97 puncte. Petre P. Iiescu, str. Postelnicul 3, Focșani, 98 puncte. Benjamin Eisenhendler, str. C. A. Rosetti 11, Iași, 95 puncte. Rombeau George, Tecuci, 102 puncte.

Alba-Iulia. — Aurel Cosor 82 p. Emil Bozdog 58.

Alexandria. — Tuinea G. Paul 42.

Aiudul de sus. — Chiorean Vasile 44.

Asău. — George Costache 10.

Bacău. — Palade C. Constantin 87. Robin Haryson 93 Postescu Constantin 67. Mariana Tulescu 55. Puiu Țanțăreanu 52. Eugen Giuscă 40. Constantin Mardare 15. Emilia Marza 8.

Bălți. — Solomon Breiman 98. Solomon Trathman 62.

Bărlad. — Chicoș C. 62. Neculae Hancu 54. Alexandru Florescu 54. Kitzely M. Naum 64. Ovidius Gr. Idriceanu 55. Binim Leon și Semeția Binim 51.

Bistrița. — Remus Onoș 33. Aurel Moldovan 28. Albu Aurel 23.

Brăila. — Emil Beșchea 78. George Diaconescu 69. Feher T. Ioan 35 puncte.

Brașov. — Dragomir Ivan 73. Colgiu George 57. Vasile Stroe 57.

București. — D-na Didinel Demetrescu 83. Massu Const. 90. Vasile Varenberg 71. S. Constantinescu 71. Ion Todirașcu 24. Niculae Rosenfeld 78. Nela Bojianopol 66. Th. Florian 56. Zoteanu I. 18. Caroline Iuster 59. Ștefan Vodă 93. Vasile Lucan 8. Dady de Tera Dani din cauză că au fost lipite, nu s'au putut socoti punctele.

Horone Sens și George Breginer 64.

Buzău. — Pompilică Ionescu 68. Gigel Spirescu 68. Nety I. Marineșcu 60. Dorel Gh. Teodoranu 55. Gigel Speescu 23.

Câmpina. — Comănescu Dumitru Incu 48.

CONCURSUL FOTOGENIC

Administrația revistei noastre ne-a impus redactarea ei, cu câteva zile mai de vreme ca de obicei — ținând seama că revista trebuie să ajungă în toate unghiurile țării până în ajunul Crăciunului. Din aceasta pricină — deși în fața unei comisiuni urma cu voturi a fost deschisă — și actualmente se procedează la numărarea și împărțirea voturilor fiecărei concurente, sub controlul autorităților, nu putem, în numărul de față, să anunțăm încă rezultatul definitiv

Deslegările celei de-a 3-a serie a jocurilor, se primesc la redacție, până la 10 Ianuarie 1928. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obtine numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerele 44, 45, 46 și 47 ale Revistei noastre, va primi un premiu de 1.000 (una mie) lei. Premiul al doilea e de 500 (cinci sute) lei; premiul al treilea de 300 (trei sute) lei. Următorii șapte deslegători primesc câte un volum din operele autorilor români. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui până la 15 Ianuarie 1928.

Bonul C. 4.

Subsemnatul

trimit alăturat deslegarea jocurilor No.

Pentru amatori de Radio!

Mare asortiment de noutăți!

Atelier mecanic pentru aparatură radiofonice

Confeționăm și reparăm tot felul de aparate de radiofonie

Depozit complet de tot felul de materiale pentru instalațiuni electrice, a abt-joue vase electrice de fier, mașini de calcat, etc. etc.

„ELECTRICA” depozit central CLUJ, Piața Unirii No. 28.

In tot ceea ce se întâmplă astăzi: In seara de 24 Decembrie o liniște coșitoare, domoală adâncă se boară deasupra Europei unde oamenii sunt mai strănsi leg cu aceea legendă a bărbatului din grădina Raiului. Tăcerea și liniștea cuprind pe fiecare și se întinde în afară și strădelenește, altădată atât de anate, rămân câteva ore, într'o tristare muzicală, completă.

Pentru că această seară se sărbătorește zi de naștere însemnată, zi nașterii unui nou suflet, pentru lumea întreagă, unui gând a uriaș, care de aproape 1928 ani a influențat hotărâtor dezvoltarea omenirii.

Cu o clare necunoscută până atunci cu o siguranță deplină, și-a mulat Isus, născut în noaptea aceasta în Nazaret, postulatele ideile sale, care s'au întins cu îndrăzneală pe cuprinsul pământului întreg, și pe baza căroră și astăzi, iată noastră se sprijină, într'o măsură mult mai mare decât arăta socotii, fiecare dintre noi parte.

Dar nu aceste lucruri sunt cele care aduc dispoziția specială a Crăciunului, este pur și simplu tradiția nemăsurată a acestei serii, sosirea așului așteptat ani și ani de rândul vreme de secole. Viața astră întreagă, în veacul nostru este absorbită de comunicații, tehnică, de mașinism și ora atât de domoale este întreagă această agitație.

Și azi, ca totdeauna, seara Crăciunului înseamnă cel mai puternic sentiment colectiv al omenirii. Fiecare dintre cei câți trăiesc, în împărăția credinței lui Christos — indiferent de secetă — este cuprins, fără voie, de puterea duioasă a tonului sentimental din această zi.

Intr'adevăr: tot angrenajul vieții se oprește. Este ziua sufletului și a bunătații. Zina de odihnă, zina de rămânere acasă. Noaptea lumânărilor.

Mă aflam odată, în seara sfântă, pe la miezul nopții, într'o cafeenea mică, dintr'un oraș de provincie al Ardealului. Orașelul întreg era pustiu. Doar cătineaua era ticsită de lume. Muzica cânta cântece de Crăciun. Foarte mulți dintre cei câți nu aveau familie, veniseră să se refugieze aci. Au cântat cu toții în cor. În semi-obscuritatea locului, convorbiri domoale s'au legat, dela o masă la cealaltă. Se întinse un soi de înțelegere reciprocă, care unia pe toți laolaltă...

Singure câteva reclame luminoase erau prea strigătoare pentru această seară de misticim. Dar nimeni nu le lua în seamă...

Dintrodată orice lucru devenise oamenilor indiferent. Tehnica modernă era uitată... Prețutindeni era liniște, doar în inimile oamenilor domnia cea sensibilă, care nu se poate analiza, deoarece stă în contradicție cu gigantica rostogolire a vremurilor noastre.

G. D.

M. H. N., Uioara. — Suflet foarte bun, ține foarte mult la familia sa. Chibzuieste bine toți pașii pe care-i face. Repede face critică. De copilă a învățat să fie disciplinată. Logică. Erotică. Observatoare bună. Energică și dărză.

Simon Jac, București. — Iute la mână. Are simț comercial. Fire speculative. Citit dar operele au fost fără alegere, mai mult pentru trecerea vremii. Melancolic, deși nu se arată în fața lumii. Face adesea critică fără convingere. Se astă mult. Schimbător, după dispoziția sufletească. Dă mult pe exterior și are dorința de a produce efect. Om sprinten și influențabil.

Jean E. A., București. — Nervos, sensibil și când se mânie volent, brutal. În urmă ține rău și caută împăcare. Energic. Ii place să-și valorifice superioritatea. Neîncrezător. Are mulțime de planuri și în adâncul sufletului este amărît. Olemist. Sceptic. Om de încredere. A dori să se ocupe de multe, dar oapația pe care o are îl plictisește. Sensibil, are multe dureri sufletești și remușcări. În fond exagerază acestea.

L. Br. — Fantazie mare. Punctual. Încrezător, suflet bun. N'a știut să învețe sistematic. Un om care va trăi o viață foarte îngă și și la bătrânețe va fi ageră minte, logic și consecvent. Ii place mult natura și e mistic. Probabilă ține mult la oamenii și îi cunoște. Nu-i place minciuna. Are purte bună și aptitudini de contabil.

N. Br. — Fire sensibilă și pătimașă. A avut amăciuni și a suferit decepții în viață are și acum, din partea omului pe care ține mult. A citit mult și are minte inteligentă, se ocupă mult cu literatura. Are gust ales și iubeste cu patimă. Are idei fixe care-i tulbură viața și-i fac traiul neliniștit. Are multă energie, un suflet bun și spurtare aleasă. Multă energie.

A. S. S. ic. — Nedisciplinat, se încrede prea mult în sine, se ocupă cu lucrurile nimice, iar lucrurile importante le lasă neobservate. Oarecare variație. Are darul de a aduna ba. Se irită repede. Are într'insul un milităros și mai ales brutalitatea militară. N'a avut o creștere pe aleasă, poate că din familie și fi fost sărac, așa încât nu s'o put desvolta în direcția voită. Se studiază acum să-și facă educația. E sensibil, încăpățânat, deși se oțnuiește cu orice și se asimilează repede mediului.

N 1, Brașov. — Ager la minte și ori lucrul. Logic, foarte ambițios. Omul care cugetă înainte de a face și să se folosească de împrejurări, cu trebuie. Nu e niciodată sincer față de sine, și nici față de alții. Optul că este atât de ascuns nu este o pornire sufletească ci mai mult o hotărâre a împrejurărilor. Repede devine pătimaș. Viața liniștită nu face pentru dânsul. Gust ales. Nervos, lucrează mult și este obosit. Idealist și amator de literatură. Ar fi fost un medic bun și socot că are această ocupație.

No. 2, Brașov. — Multă energie, mintea vioaie. A crescut în mijlocul convențiilor și deși încearcă să se desbare de ele, nu izbutește. Înțelege repede lucrurile. Are un suflet deschis și știe să se poarte cu dibăcie. Luptă pentru o idee și nu vrea să i-se contesteze dreptatea. Fire ironică și adesea sarcastică. Probabil vorbeste mai multe limbi. Are aplicare către operele de cugetare și filozofie. Iubirea e dictată de rațiune, mai mult decât de inimă.

GE AR ZICE?

Mama: „Ce ar spune profesorul, băiat neastâmpărat ce ești, dacă te-ai purta și la școală așa ca aici?”

Băiețelul: „Ei atunci ar spune: te rog să te porți cum se cade. aici nu ești acasă!”

La întrebarea pe care am pus-o cititorilor, asupra îmbunătățirilor pe care dânsii le-ar dori pentru „Realitatea Ilustrată”, am primit foarte multe răspunsuri. Regretând că spațiul nu ne îngăduie să publicăm toate aceste scrisori, care sunt tot atâtea încurajări și îndemnuri pentru noi, am constatat cu bucurie că marea majoritate a cititorilor se declară satisfăcuți de străduințele pe care noi le depunem, spre a le fi pe plac. Și spre a dovedi că într'adevăr noi nu urmărim decât a face din „Realitatea Ilustrată”, revista ideală, revista care să nu poată lipsi din casa nimănu, revista care să corespundă tuturor cerințelor, suntem hotărâți să aducem, începând chiar cu numărul următor, toate micile modificări care ne-au fost cerute.

Cu data de 1 Ianuarie 1928 „Realitatea Ilustrată” intră într'al doilea an al existenței sale. Dela acest număr înainte, revista Realitatea Ilustrată va apărea săptămânal în DOUĂZECI ȘI PATRU PAGINE, adică cu un număr în doi de pagină, decât avea până acum. Păstrând toate rubricile existente, revista va introduce pagini speciale care să se ocupe cu sportul, cu medicina populară, cinematograful, vânătoarea, arta, moda, o rubrică specială pentru jocul de șah, va avea două pagini cu diferite jocuri și cuvinte încruciate, și alte jocuri de spirit, va publica numeroase glume, va avea o pagină de caricaturi, va publica săptămânal o novelă, pe lângă romanul obișnuit și-și va păstra bineînțeles pagina de filozofie și morală, pagina științifică actualitățile în ilustrații, pagina teatrală, pagina de curiozități din toată lumea etc. etc. „Realitatea Ilustrată” va fi și mai bogată în chipuri decât până acum. permițându-i-se aceasta de numărul de pagini crescut. Execuția clișeeilor și întreaga tehnică, ne vom strădui să fie din ce în ce mai bună.

Cu toate aceste iertfe și deși cea mai mare revistă ilustrată din țară, „Realitatea Ilustrată”, în 24 de pagini, se va vinde cu un preț modest: va costa 8 lei, în loc de 7 lei exemplarul. Suntem încredințați că cititorii vor aprecia sacrificiile pe care le facem și ne vor acorda și de aci înainte toată dragostea, pe care ne-au arătat-o până acum.

Reprezentările Operei din Cluj

ULTIMUL spectacol al Operei Române, care a atras un foarte numeros public, datorește succesul înregistrat, debuturilor anunțate a d-nei A. Costopol, d-rei Penescu-Liciu prima balerină, a d-lor H. Demetrescu și I. Perlea, noul dirigent al Operei.

Direcțiunea Operei a realizat unul din cele mai frumoase spectacole, ce s'au dat prin fastuoasa montare a actului de balet, al Noaptei din Valpurgis.

D-na A. Costopol a muzicalizat concertistic rolul Margaretei, cu laudabile eforturi de a nu neglija și partea dramatică a rolului. D. H. Demetrescu, cu stângăcia inerentă oricărui debutant, a dovedit calități alese de cântăreț. Debutul d-rei Penescu-Liciu, prima balerină a Operei și maestra de balet, care a studiat baletul tabloului din Noaptea din Valpurgis, a confirmat părerile criticilor străini, entuziasmați de perfecția plastică, de tehnica și grația acestei distinse balerine. Savuros și cu o notă foarte caracteristică, a fost d. I. Ligeti, într'o scurtă și foarte apreciată apariție.

Dintre vechile elemente, corect și impunător ca totdeauna d. Ujeicu, a apărut într'una din cele mai bune roluri ale d-sale.

D. Andreescu-Mărgărit a interpretat rolul lui Faust, cu mijloacele vocale ce-i stau la îndemână.

Conducerea și studierea operei a fost încredințată d-lui I. Perlea, distinsul șef de orchestră, care în scurt timp a câștigat simpatiile publicului clujan, pentru realele calități de șef de orchestră, ce le posedă. D-sa a dat o interpretare cu totul nouă acestei opere, subliniind, cu fină muzicalitate, toate intențiile compozitorului și urmărind cu atenție pe fiecare solist, într'un acompaniament discret.

D. Aratti, într'un cadru stilizat, a montat opera cu mult gust și nețagăduită pricepere.

În ultimele zile am avut o serie de debuturi fericite la Opera clujană.

În „Bohema”, Mimi a fost interpretată de d-ra Urania Bănescu, pe care la deschiderea stagiunii, am remarcat-o într'un rol mai mic, în „Crai

nou.” De data asta, s'a încumetat să ne intruzeze pe eroina din Bohema. S'a menținut în primul plan, în toate cele patru acte, s'a achitat conștiința, a realizat onorabil partea vocală, în partitura lui Puccini. Chiar dacă vocea ei pe alocuri, în centru, sună încă cam strident, fiind artista încă prea tânără, totuși are o voce cu prețioase calități de suplețe și de o mare întindere, iar ca joc de scenă s'a apropiat mult de caracteristica personajului. Dacă d-ra Bănescu își va împlini cât de curând proiectul, de a-și cultiva încă vocea sub direcția unui mare maestru al cântului, din Paris, — Opera din Cluj va avea atunci o frumoasă achiziție, la întoarcerea ei.

În „Bohema”, a jucat și vechea noastră cunoștință din București, Ca russy, coloană de sprijin a Operei Române. A jucat într'un rol episodice și cu humorul lui inepuizabil a stărnit voie bună, în public. Accentuăm că a jucat, căci de cântat n'a cântat de loc, deși într'o Operă se cuvine să se puie la contribuție și mijloacele vocale.

S'a observat o serie de schimbări în bine, în aranjarea spectaculosului de pe scenă, mai ales în actul al doilea, în fața cafeenei, cu fortoarea mulțime pe stradă. Meritul al directorului de scenă, d. Jose Arati.

ARE DREPTATE

— Asta e porcărie!
— Ce?
— De fiecare dată, când în sfârșit, înveți să pronunți numele unui general chinez, dobitocul se retrage în viața privată.”

ALTĂ DATĂ

— Altă dată — oftează soția astronomului — mă numiai „steluța mea”!
— Cum aș fi voit să fiil Atanș cel puțin te-ai găsi la câteva milioane de kilometri depărtare de mine.”

POPAS IN TIMPUL FUGE IN EGIPT DE LUCAS CRANACH

Lucas Cranach, născut la 172, în Cronach din Franconia, este considerat în general, din pricina că în atelierul său a produs prea multe tablouri rețioase, portrete de ale lui Adam, Eva, ingeri, copii, mai mult ca un meseriaș dibaciu sau un fabricant inconștient, decât a un artist de talent. Totuși acest pictor a produs opere, naivepoate, dar care au expresivitate. E adevărat că un era totdeauna stăpân pe subiect, dar tablourile pe care-l reproducem îl înfașează ca un maestru dibaciu, reprezentarea copiilor și real în multe detalii

AR FI NEVOIE DE ALTELE

„Sofițol nu ți-ar plăcea ție dacă Moș Crăciun ți-ar aduce o sufoară?”

„Ba da tată, dar cred că altele ar fi noi, mai de treabă!”

PROVERB ARAB

Ce face viața suportabilă? — Femea.
Ce face viața insuportabilă? — meea.

CURIOZITATE

Cecilia: „Spune-mi mai de ce mireasa merge la altar, de ce, de ce, îmbrăcată în alb?”

Mama: „Asta e în alb de bucurie!”

Cecilia: „Așal Atanș ce merge mirele totdeauna în căcat în negru?”

Mama: „Ia ascultă, zi-ți de treabă și nu întreba atât!”

DIN TOATA LUMEA

Cea mai tânără pilotă din lume Cosette Parker la vârsta de 13 ani a depus examenul de pilot și are la activul său 200 kilometri de zbor singură în avionul ei. Ea descinde dintr'o familie de sburători, atât tatăl cât și mama ei și cei doi frați sunt de asemenea piloți

Fata cu zece recorduri mondiale Hanni Köhler deține toate recordurile de motociclete din Germania și zece recorduri mondiale.

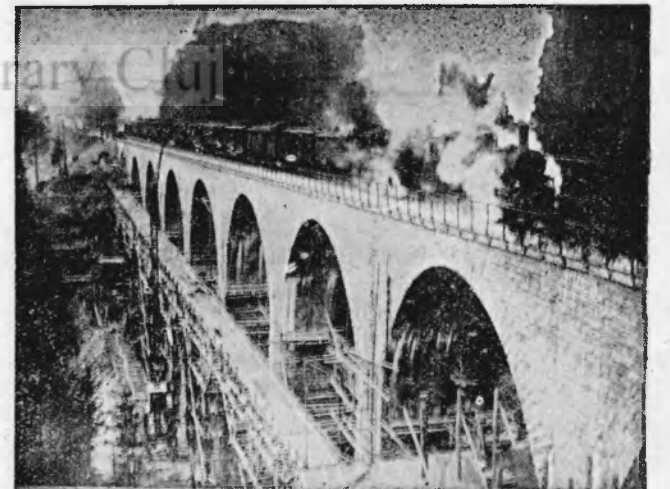
Colonelul Lindbergh a bătut un nou record în aviație. Pornind cu avionul din Washington el a zburat până în Mexico fără escală. A străbătut astfel 5000 de kilometri. Zborul a durat 26 de ore neîntrerupt. Pornind în ziua de 13 Decembrie spre seară Colonelul Lindbergh a sosit în Mexico cu puțin înainte de miezul nopții. Entuziasmul în America a fost de nedescris pentru acest nou record bătut de Lindbergh. Ziua de 14 Decembrie a fost declarată sărbătoare națională. Lindbergh a fost purtat în triumf.

Frunză uriașă de Clady, o plantă care trăiește la tropice și care este întrebuințată de locuitorii insulei Iava, drept umbrelă.

Moș Crăciun la strămoșii noștri. Ilustrațiile noastre arată jucării obișnuite în anul 1820 și 1840. Sus cavaler din Evul Mediu, păpușe și călăreț cu leagăn. Jos primul tren de jucărie.

Cel mai mare pod de piatră din Europa. Acest pod are o lungime de 224 metri cu 9 arcade și se găsește în Munții Pădurea Neagră. Înălțarea lui a durat un an și jumătate și la 14 Decembrie a fost inaugurat. În timpul deceniului construcției de fier, podurile de piatră sunt tot mai rare

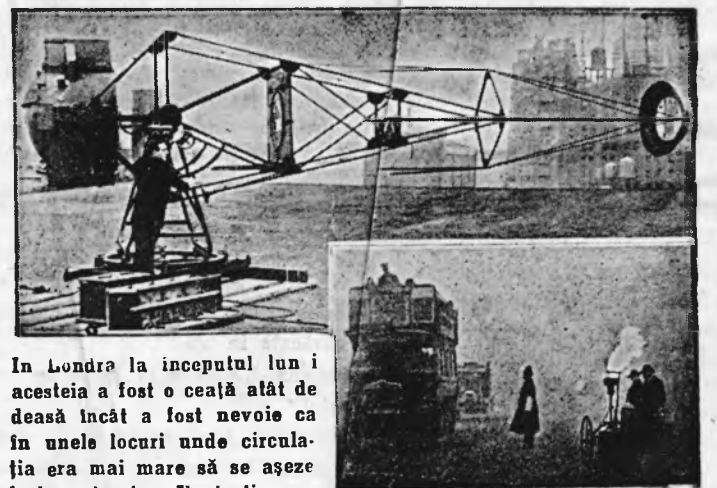
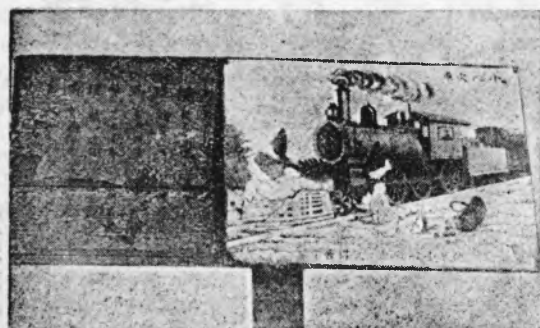
Această pasăre de apă, cu picioare foarte înalte a fost adusă de crând în grădina zoologică din Londra

ECHIPA DE FOOTBALL „UNIREA”

a Școlii Comerciale Superioare a României, din Salonic. De la dreapta spre stânga: d. profesor Papagheorghe, președintele societății. 1) Veriotti, 2) Miholecu, 3) Dumitrescu, 4) Biciolla Traian capitănușul echipei, 5) Barbiani, 6) Tomescu, 7) Aveța. Jos dela dreapta spre stânga: 8) Colimitra, 9) Peji, 10) Mulla, 11) Veșu 12) Dimoca. Această echipă a reușit cele mai frumoase rezultate jucând cu școlile străine din Salonic.

(Trimis de Traian Biciolla)

În Londra la începutul lunii acestea a fost o ceață atât de deasă încât a fost nevoie ca în unele locuri unde circulația era mai mare să se așeze faclă puternice. Ilustrația noastră reprezintă o asemenea faclă arzând în Piața Parlamentului

SEMNALIZATOARE SUGESTIVE ÎN CHINA

La o barieră de cale ferată, se poate observa acest semnalizator, pe care îl înțeleg ușor chiar și cei care nu știu să citească ceea ce e scris în stânga figurii.